

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.9.2015
COM(2015) 473 final

2015/0225 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2015) 185 final}

{SWD(2015) 186 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Att främja utvecklingen av en marknad för värdepapperisering baserad på sunda metoder kommer att bidra till en återgång till hållbar tillväxt och sysselsättningsskapande, i linje med kommissionens prioriterade mål. Dessutom kommer en gemensam, högkvalitativ värdepapperisering i EU att främja ytterligare integration av finansmarknaderna i unionen, bidra till att diversifiera finansieringskällorna och frigöra kapital, vilket gör det lättare för kreditinstitut att låna ut pengar till hushåll och företag. För att uppnå detta mål måste följande två åtgärder vidtas.

Den första åtgärden är att utveckla en gemensam materiell ram för värdepapperisering för samtliga aktörer på denna marknad samt fastställa en serie transaktioner som möter vissa kriterier för godtagbarhet, dvs. är enkla, transparenta och standardiserade (nedan kallade *STS-värdepapperiseringar*). Detta är ämnet för kommissionens förslag till en värdepapperiseringsförordning. Den andra åtgärden är att ändra regelverket för värdepapperisering i unionsrätten, inbegripet på området kapitalkrav för kreditinstitut och värdepappersföretag som är originatorer, medverkar eller investerar i dessa instrument, för att tillhandahålla en mer riskkänslig reglering av STS-värdepapperiseringar.

En sådan differentierad reglering finns redan i vissa lagstiftningsinstrument, särskilt i den delegerade akten om tillsynskrav för banklikviditet (likviditetstäckningskvot)¹. Denna måste nu kompletteras med en ändring av behandlingen av kapitalet vid värdepapperiseringar i förordning nr 575/2013 (nedan kallad *kapitalkravsförordningen*)². Det nuvarande ramverket för värdepapperisering i kapitalkravsförordningen grundar sig huvudsakligen på de standarder som utarbetats av Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad *BCBS*) för över tio år sedan, och dessa gör ingen åtskillnad mellan STS-värdepapperiseringar och andra mer komplexa och oklara transaktioner.

Den globala finanskrisen blottade flera brister i den gällande regleringen av värdepapperisering. De omfattar:

- en mekanisk tillit till externa kreditvärderingar vid fastställandet av kapitalkrav,
- en otillräcklig riskkänslighet på grund av frånvaron av tillräckliga riskfaktorer i olika metoder för att fastställa riskvikt,
- procykliska tröskeleffekter i kapitalkraven.

För att åtgärda dessa brister och bidra till att öka institutens motståndskraft vid marknadschocker antog BCBS i december 2014 en rekommendation för en ändrad

¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

överenskommelse för värdepapperisering³ (nedan kallad *den ändrade Baselöverenskommelsen*). Den ändrade Baselöverenskommelsen utformades för att minska komplexiteten i den nuvarande regleringen av kapitalkraven, bättre återspegla positionernas risker i en värdepapperisering och tillåta att ett institut använder information som det har tillgång till för att allokera kapitalkrav med utgångspunkt från sina egna beräkningar, och därmed lita mindre till externa kreditvärdighetsbedömningar. Enligt den ändrade Baselöverenskommelsen får instituten beräkna kapitalkrav för sina värdepapperiseringspositioner i överensstämmelse med en enda rangordning av metoder som inleds med den interna kreditvärderingsmetoden. Om ett institut inte kan använda metoden som baseras på interna kreditvärderingar måste det använda en extern kreditvärderingsmetod, förutsatt att exponeringen har en extern kreditbedömning som uppfyller en rad operativa krav. Om institutet inte kan använda den externa kreditvärderingsmetoden, antingen för att det är baserat i en jurisdiktion som inte tillåter det eller för att den saknar den information som krävs för att använda den metoden, ska det använda en schablonmetod som grundar sig på en formelbaserad metod.

Den ändrade Baselöverenskommelsen innehåller för närvarande inte en mer riskkänslig behandling av STS-värdepapperiseringar. BCBS arbetar dock för att införliva STS-kriterierna i det nya ramverket⁴ som antogs gemensamt med den Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco) den 23 juli 2015. Resultat från detta arbetsområde förväntas inte före mitten av 2016.

På europeisk nivå offentliggjorde Europeiska bankmyndigheten (nedan kallad *EBA*) den 7 juli 2015⁵, efter en begäran om råd från kommissionen, en rapport om godkända värdepapperiseringar. Rapporten rekommenderade en sänkning av kapitalkraven för STS-värdepapperiseringar till en försiktig nivå jämfört med dem som fastställs i den ändrade Baselöverenskommelsen, och en ändring av kapitalkraven för värdepapperiseringar som fastställs i kapitalkravsförordningen i linje med den ändrade Baselöverenskommelsen för att komma till rätta med svagheter i de gällande reglerna. För STS-värdepapperiseringar omkalibrerade EBA nedåt de tre metoder som utvecklats av BCBS inom ramen för den ändrade Baselöverenskommelsen.

För att bidra till de övergripande målen för kommissionens förslag till en värdepapperiseringsförordning i syfte att nystarta värdepapperiseringsmarknader på en mer hållbar grund och för att göra dessa till ett säkert och effektivt instrument för kapitalbildning och riskhantering, föreslås att ändra kapitalkraven för värdepapperisering i kapitalkravsförordningen för att

- genomföra de metoder för att beräkna kapitalkrav som fastställs i den ändrade Baselöverenskommelsen (artiklarna 254–268), och
- införa en omkalibrering för STS-värdepapperiseringar som överensstämmer med EBA:s rekommendation (artiklarna 243, 260, 262 och 264).

³ <http://www.bis.org/bcbs/publ/d303.pdf>

⁴ <http://www.bis.org/press/p150723.htm>

⁵ Se <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

Till att börja med, och för att undanröja varje form av mekanisk tillit till externa kreditvärderingar, bör ett institut använda sina egna beräkningar av lagstadgade kapitalkrav där det har tillåtelse att använda internmetoden i förhållande till exponeringar av samma typ som värdepapperiseringens underliggande exponeringar, och har möjlighet att beräkna kapitalkrav i förhållande till de underliggande exponeringarna som om dessa inte hade värdepapperiserats (K_{IRB}), i varje enskilt fall med vissa fördefinierade värden (SEC-IRBA). En extern kreditvärderingsmetod för värdepapperisering (SEC-ERBA) bör sedan vara tillgänglig för institut som inte kan använda SEC-IRBA för sina positioner i en viss värdepapperisering. Enligt SEC-ERBA bör kapitalkraven avsättas till värdepapperiseringsstrancher på grundval av deras externa kreditvärdering. Om de första två metoderna inte är tillgängliga, eller om användning av SEC-ERBA skulle resultera i oproportionerliga kapitalkrav i förhållande till kreditrisken i de underliggande exponeringarna, bör instituten kunna tillämpa schablonmetoden för värdepapperisering (SEC-SA) som bör lita till en formelbaserad metod som använder kapitalkraven beräknade enligt schablonmetoden i förhållande till de underliggande exponeringarna, om dessa inte hade varit värdepapperiserade (nedan kallad K_{SA}).

Förutom att bidra till en nystart av värdepapperiseringsmarknader kommer detta förslag att låta kommissionen agera förelöpare när det gäller den potentiella utvecklingen av BCBS:s arbetsområde för regleringen av STS-värdepapperiseringar, samt bidra till att uppnå målen för detta arbetsområde ur ett EU-perspektiv.

Senast tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft kommer kommissionen att utvärdera den föreslagna ansatsen när det gäller kapitalkrav i värdepapperiseringsexponeringar, inbegripet rangordningen av metoder, med beaktande av dess inverkan på utvecklingen i marknaderna för värdepapperisering och behovet att bevara den finansiella stabiliteten i EU.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Ändringarna av kapitalkravsreglerna för värdepapperisering i kapitalkravsförordningen är en del av kommissionens föreslagna lagstiftningspaket som inbegriper värdepapperiseringsförordningen, och som syftar till att identifiera STS-kriterier och att fastställa en gemensam uppsättning regler för samtliga sektorer för finansiella tjänster på områdena bibehållande av risk, tillbörlig aktsamhet och informationsskyldighet. Utarbetandet av en säkrare och mer hållbar värdepapperiseringsmarknad i EU utgör en av byggstenarna i kapitalmarknadsunionen och kommer att bidra till att uppnå målen för detta projekt när det gäller bättre integration av finansmarknaderna och mer diversifierade finansieringskällor för EU:s ekonomi.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

I Investeringsplanen för Europa som presenterades av kommissionen den 26 november 2014 var skapandet av en hållbar marknad för högkvalitativ värdepapperisering ett av de fem områden som lyftes fram för åtgärder på kort sikt. Denna ändringsförordning kommer att bidra till kommissionens prioritering att stödja jobbskapande och hållbar tillväxt, utan att upprepa de misstag som gjordes före krisen. Detta reviderade ramverk för tillsyn kommer dessutom att främja en vidare integration av EU:s finansmarknader och hjälpa till att diversifiera finansieringskällor och frigöra kapital för EU:s företag. Det ändrade ramverket för tillsyn kommer slutligen att bidra till en mer effektiv kapitalallokering och diversifiering av portföljer för investerare, samt förbättra den övergripande effektiviteten på EU:s kapitalmarknader.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

Förslaget grundar sig på artikel 114.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*), som ger Europaparlamentet och rådet befogenhet att anta åtgärder för tillnärmning av sådana bestämmelser i lagar och andra författningar i medlemsstaterna som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

I kapitalkravsförordningen, i dess lydelse enligt föreliggande förslag, fastställs ett harmoniserat tillsynsregelverk på EU-nivå för kreditinstitut och värdepappersföretag genom inrättandet av enhetliga och direkt tillämpliga regler för dessa institut, inbegripet på området kapitalkravsregler för kreditrisker förbundna med positioner i värdepapperisering. Denna harmonisering kommer att säkerställa lika villkor för kreditinstitut och värdepappersföretag i EU och kommer att stärka förtroendet för stabila kreditinstitut i EU, inbegripet när det gäller deras verksamhet som investerare, originatorer eller medverkande institut på marknader för värdepapperisering.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Endast EU-åtgärder kan säkerställa att samma kapitalkrav för värdepapperisering ställs på institut och värdepappersföretag som är verksamma i mer än en medlemsstat. Harmoniserade kapitalkrav säkerställer likvärdiga konkurrensvillkor, minskar regelsystemens komplexitet, undviker obefogade kostnader för att uppfylla olika krav i samband med gränsöverskridande verksamhet, främjar ytterligare integration av EU-marknaderna och bidrar till eliminering av regelarbiterage. Genom EU-åtgärder säkras även en hög grad av finansiell stabilitet i EU. Av dessa skäl anges kapitalkrav för värdepapperiseringar i kapitalkravsförordningen och endast ändringar av denna förordning kan uppnå målet för detta förslag. I enlighet med detta följer detta förslag de principer om subsidiaritet och proportionalitet som fastställs i artikel 5 i EUF-fördraget.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget gör endast riktade ändringar av kapitalkravsförordningen i den utsträckning som sådana ändringar krävs för att åtgärda det problem som beskrivs i avsnitt 1.

- **Val av instrument**

En förordning valdes eftersom förslaget kräver en ändring av kapitalkravsförordningen.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionens avdelningar har noga följt arbetet och deltagit i europeiska och internationella forum, med särskilt beaktande av relevanta arbetsområden hos EBA och BCBS.

Kommissionen genomförde också ett offentligt samråd i februari 2015 där man tog upp de väsentliga delarna av detta förslag. Kommissionen mottog kommentarer från olika deltagare, inbegripet ett relevant antal berörda parter i banksektorn (tillsynsmyndigheter, centralbanker, industri), som belyste en omfattande konsensus för behovet av att EU agerar på detta område, samt upplysningar om de specifika åtgärder som bör genomföras och deras potentiella

fördelar och kostnader. Reaktionerna på det offentliga samrådet sammanfattas i den åtföljande konsekvensanalysen. Individuella reaktioner finns att läsa på kommissionens webbplats EUSurvey⁶.

Kommissionen genomförde dessutom enskilda samråd med medlemsstater genom expertgruppen för bankverksamhet, betaltjänster och försäkring vid dess möte den 22 juli 2015.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Som en uppföljning på grönboken om långtidsfinansiering av den europeiska ekonomin⁷ framställde kommissionen en begäran om råd till EBA för att insamla belägg och upplysningar om de lämpligaste särdragen för att identifiera STS-värdepapperiseringar, samt om lämpligheten, i tillsynshänseende, av att bevilja en differentierad särbehandling av STS-värdepapperiseringar i syfte att främja EU:s värdepapperiseringsmarknader.

EBA besvarade kommissionens begäran genom att den 7 juli 2015 offentliggöra sin rapport om godkända värdepapperiseringar.

- **Konsekvensbedömning**

För att förbereda detta förslag gjordes en konsekvensbedömning som diskuterades i en intern styrgrupp med olika avdelningar.

Den konsekvensbedömning som åtföljer förordningen om värdepapperisering visar tydligt vinsterna i effektivitet och ändamålsenlighet av att a) införa ett ändrat ramverk för kapitalkrav för exponering mot värdepapperiseringar, och b) differentiera behandlingen av STS-värdepapperiseringar, med beaktande av kommissionens övergripande mål i lagstiftningspaketet om värdepapperisering, dvs. att bekämpa stigmatiseringen av värdepapperisering bland investerare, undanröja regleringar som missgynnar STS-produkter, och minska eller undanröja orimligt höga driftskostnader för emittenter och investerare. Införandet av en klar åtskillnad mellan STS- och icke-STS-värdepapperiseringar på kapitalkravsområdet kommer att medföra ett antal positiva effekter, nämligen

- det resulterande ramverket för värdepapperisering blir mer riskkänsligt och mer balanserat,
- prioriterade kapitalkrav ger bankerna incitament att följa differentierade STS-kriterier,
- investerare uppmuntras att återvända till värdepapperiseringsmarknaden, eftersom ett differentierat ramverk tydligt signalerar att riskerna nu är mer kalibrerade och att därför sannolikheten för en återkommande systemkris har minskat.

Konsekvensbedömningsrapporten lämnades till nämnden för lagstiftningskontroll den 17 juni 2015. Styrelsemötet hölls den 15 juli 2015. Styrelsen yttrade sig positivt om de föreslagna ändringarna av reglerna för kapitalkrav för de institut som är föremål för kapitalkravsförordningen.

⁶ Se <https://ec.europa.eu/eusurvey/publication/securitisation-2015?language=en>

⁷ Se http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:e675b57c-dbc1-406f-b998-685d65e21882.0016.03/DOC_2&format=PDF

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta förslag skulle åstadkomma en avsevärd förenkling av ramverket för kapitalkravstillsyn som är tillämpligt på kreditinstitut och värdepappersföretag som investerar i, är originatorer eller medverkar i värdepapperiseringar, genom en enda rangordning av metoder som är tillämplig på samtliga institut, oavsett vilken metod som används för att beräkna kapitalkraven för de underliggande exponeringarna, och avskaffande av flera specifika regler för vissa kategorier av positioner i värdepapperisering. Jämförbarheten mellan institut skulle öka och efterlevnadskostnaderna skulle minska avsevärt.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget har inga konsekvenser för skyddet av de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte budgeten.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

En nära övervakning av det nya ramverkets inverkan kommer att genomföras i samarbete med EBA samt behöriga tillsynsmyndigheter på grundval av de tillsynsrutiner och informationsskyldigheter för kreditinstitut som anges i kapitalkravsförordningen. Övervakning och utvärdering av det nya ramverket kommer också att genomföras på global nivå, med särskilt beaktande av BCBS som en del av dess uppdrag.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

6. INGÅENDE REDOGÖRELSE FÖR SPECIFIKA BESTÄMMELSER I FÖRSLAGET

(a) Samverkan och överensstämmelse mellan lagstiftningspaketets olika delar

Denna förordning utgör ett lagstiftningspaket tillsammans med den föreslagna värdepapperiseringsförordningen. Som påpekats av många berörda parter under samrådets gång skulle utarbetandet av kriterier för godtagbarhet gällande STS-värdepapperiseringar inte i sig räcka för att uppnå målet att återuppliva EU:s värdepapperiseringsmarknader, om det inte åtföljs av en ny tillsynsbehandling, inbegripet av kapitalkraven, som bättre återspeglar deras specifika egenskaper.

Kapitalkrav för positioner i värdepapperisering, inbegripet den mer riskkänsliga behandlingen av STS-värdepapperiseringar, anges i föreliggande förslag, medan kriterier för godtagbarhet gällande STS-värdepapperiseringar tillsammans med andra sektorsöverskridande bestämmelser återfinns i förordningen om värdepapperisering. Dessa omfattar främst samtliga bestämmelser om bibehållande av risk, tillbörlig aktsamhet och informationsskyldighet som redan omfattas av del fem i kapitalkravsförordningen. Detsamma gäller vissa definitioner som

ursprungligen omfattades av artikel 4, vilka är av allmän karaktär och därför har flyttats till det sektorsöverskridande rättsliga ramverket.

Föreliggande förslag kommer i ett senare skede att följas av en ändring av den delegerade akten om likviditetstäckningskravet för att anpassa den till förordningen om värdepapperisering. I synnerhet kommer godtagbarhetskriterierna för värdepapperiseringar som tillgångar på nivå 2B i artikel 13 i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet att ändras för att överensstämma med de allmänna STS-kriterier som fastställs i förordningen om värdepapperisering. Ändringar av denna delegerade förordning kunde inte göras vid denna tidpunkt eftersom de följer ett särskilt förfarande och är beroende av resultatet av lagstiftningsförhandlingarna om detta paket.

(b) Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för värdepapperiseringspositioner

För att bevara och stärka textens interna enhetlighet och övergripande sammanhållning ersätts hela del tre avdelning II kapitel 5 i kapitalkravsförordningen genom föreliggande förslag, även om åtskilliga artiklar endast är föremål för smärre förbättringar. Detta gäller särskilt avsnitt 2 (Beaktande av betydande risköverföring), en del av avsnitt 3 (underavsnitt 1: Allmänna bestämmelser) och avsnitt 4 (Externa kreditvärderingar).

De mest betydelsefulla ändringarna återfinns i de nya artiklarna 254–270a. På grundval av den ändrade Baselöverenskommelsen införs en ny rangordning av tillämpliga metoder för att beräkna riskvägda tillgångar för värdepapperiseringsexponeringar. Användningen av varje metod är beroende av den information som är tillgänglig för det institut som innehar positionen i värdepapperisering. Denna enda rangordning av metoder ska tillämpas både på de institut som använder schablonmetoden och de som använder internmetoden.

(c) En ny rangordning av metoder (nya artiklarna 254–270b)

Den interna kreditvärderingsmetoden (**SEC-IRBA**) är i toppen av den ändrade rangordningen och använder K_{IRB} som huvudsaklig indata. K_{IRB} är kapitalkravet för de underliggande exponeringar som använder ramverket för den interna kreditvärderingsmetoden (avancerad eller grundläggande IRB-metod). För att kunna utnyttja SEC-IRBA ska en bank ha i) en IRB-modell som är godkänd av tillsynsmyndigheten för den typ av underliggande exponeringar som finns i värdepapperiseringsgruppen, och ii) tillräcklig information för att uppskatta K_{IRB} . Eftersom relevanta löptidseffekter inte fullt ut kan omfattas enbart av K_{IRB} inbegriper SEC-IRBA explicit tranchens löptid i egenskap av ytterligare riskfaktor. Definitionen av tranchens löptid grundar sig på den vägda genomsnittliga löptiden av tranchens avtalsenliga kassaflöden. I stället för att beräkna den vägda genomsnittliga löptiden får ett institut välja att använda den slutgiltiga juridiska löptiden (med tillämpning av en nedsättning). En högsta gräns på fem år och en minimigräns på ett år är tillämpliga i samtliga fall.

Ett institut som inte kan beräkna K_{IRB} för en viss exponering för värdepapperisering ska använda den externa kreditvärderingsmetoden (**SEC-ERBA**) för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp. Enligt ERBA tilldelas riskviktningar enligt kreditvärderingar (eller härledda kreditvärderingar), positionens förmånsrätt och den storleksmässiga diversifieringen i den underliggande gruppen. Ett institut som inte kan använda SEC-ERBA ska i stället använda schablonmetoden (**SEC-SA**). SA använder K_{SA} vilket motsvarar kapitalkravet för

den underliggande exponeringen enligt SA, samt en faktor W, som är kvoten av summan av gruppens samtliga underliggande exponeringar som förfallit, och de samlade underliggande exponeringarna. Om SEC-ERBA skulle resultera i oproportionerliga kapitalkrav i förhållande till kreditrisken i en värdepapperiserings underliggande exponering, får instituten tillämpa SEC-SA direkt på positionerna i den värdepapperiseringen, efter utvärdering av den behöriga myndigheten.

Ett institut som inte kan använda SEC-IRBA, SEC-ERBA eller SEC-SA för en given exponering i värdepapperisering måste tilldela exponeringen en riskvikt på 1 250 %.

Ett riskviktsgolv på 15 % sätts för samtliga exponeringar i värdepapperisering och för alla tre metoder. Riskviktsgolvet motiveras av vissa risker, inbegripet modellrisker och principalagentrisker som kan anses vara mer akuta för exponeringar i värdepapperiseringar än för andra typer av exponeringar, och som kan leda till viss osäkerhet i kapitalskattningar, trots generellt högre riskkänslighet i det nya ramverket.

(d) En mer riskkänslig behandling av STS-värdepapperiseringar

Förslaget innehåller en mer riskkänslig tillsynsbehandling för STS-värdepapperiseringar, i linje med den metod som föreslagits av EBA i rapporten om kvalificerade värdepapperiseringar enligt samtliga tre nya metoder för beräkning av riskvägda tillgångar (nya artiklarna 260, 262 och 264). De tre metoderna har kalibrerats om för samtliga trancher för att generera lägre kapitalkrav för positioner i transaktioner som räknas som STS-värdepapperiseringar.

Förutom omkalibrering av de tre metoderna kommer prioriterade positioner i STS-värdepapperiseringar att ha ett lägre golv på 10 % (i stället för 15 % som fortsatt är tillämpligt både på mindre prioriterade positioner i STS-värdepapperiseringar och icke-STS-värdepapperiseringar allmänt). Det har satts för att på grundval av EBA:s analys erkänna det historiskt sett bättre materiella utfallet för prioriterade STS-trancher jämfört med icke prioriterade STS-trancher, vilket motiveras fullt ut av det faktum att STS-egenskaper kan minska modellrisker och principalagentrisker.

I syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp ska godtagbara STS-värdepapperiseringar som definierats i enlighet med värdepapperiseringsförordningen uppfylla ytterligare krav relaterade till de underliggande exponeringarna, nämligen kreditgivningsstandarder, minsta diversifieringsgrad och maximal riskvägning enligt SA-metoden. Särskilda ytterligare kriterier fastställs också för tillgångsbaserade certifikat (ABCP).

(e) Gränser

- **Högsta riskvikt för prioriterade positioner i värdepapperisering (ny artikel 267)**

Enligt den så kallade genomlysningsmetoden får en värdepapperiseringsposition en högsta riskvikt som är lika med den genomsnittliga riskvikt som är tillämplig på den underliggande exponeringen. Enligt gällande regler kan genomlysningsmetoden användas för att beräkna riskvägda exponeringar av icke-värderade positioner (artikel 253 i kapitalkravsförordningen). I linje med det reviderade BCBS-ramverket föreslås nu att genomlysningsmetoden tillåts endast för prioriterade positioner i värdepapperisering, oavsett om den relevanta positionen är

kreditvärderad och oavsett vilken metod som används för den underliggande gruppen av exponeringar (SA eller IRBA), förutsatt att banken kan fastställa K_{IRB} eller K_{SA} för de underliggande exponeringarna. Mot bakgrund av den kreditförstärkning som de prioriterade trancherna får från underordnade trancher bör ett institut inte avkrävas en högre riskviktnings för en prioriterad position i värdepapperisering än om den hålls direkt i förhållande till de underliggande exponeringarna.

- **Maximala kapitalkrav (ny artikel 268)**

En övergripande gräns för maximala riskvägda exponeringsbelopp planeras för närvarande för institut som kan beräkna K_{IRB} (artikel 260). Det föreslås nu att a) bibehålla denna behandling, dvs. institut som använder SEC-IRBA för en position i värdepapperisering får tillämpa maximalt kapitalkrav för denna position som motsvarar det kapitalkrav som skulle ha hållits mot de underliggande exponeringarna enligt IRB om de inte hade varit värdepapperiserade, och b) att utsträcka samma behandling till originatorinstitut och medverkande institut som använder SEC-ERBA och SEC-SA. Detta kan motiveras med att värdepapperiseringsprocessen från originatorns synvinkel kan ses som jämförbar med kreditriskreducering, dvs. den medför att åtminstone en del av riskerna i de underliggande exponeringarna överförs till en annan part. Förutsatt att villkoren för en betydande risköverföring är uppfyllda skulle det ur denna synvinkel inte vara motiverat för ett institut att hålla mer kapital efter värdepapperisering än före, eftersom de risker som vidhänger de underliggande exponeringarna minskar genom värdepapperiseringsprocessen.

(f) Undanröjande av specialbehandling för vissa exponeringar

För att ytterligare minska komplexiteten i ramverket och öka enhetligheten inom ramverket för värdepapperisering, föreslås att undanröja en rad specialbehandlingar som för närvarande ingår i kapitalkravsförordningen.

- Trancher i andra-förlustläge eller bättre i ett program för tillgångsbaserade certifikat (ABCP-program) (nuvarande artikel 254).
- Behandling av icke kreditvärderade likviditetsfaciliteter (nuvarande artikel 255).
- Ytterligare kapitalbaskrav för värdepapperisering av rullande exponeringar med bestämmelser om förtida amortering (nuvarande artikel 256).

(g) Behandling av specifika exponeringar

- **Återvärdepapperiseringar (ny artikel 269)**

En mer konservativ version av SEC-SA kommer att vara den enda tillgängliga metoden för återvärdepapperiseringspositioner som kommer att vara föremål för ett betydligt högre riskviktsgolv (100 %).

- **Prioriterade positioner i värdepapperiseringar för små och medelstora företag (ny artikel 270)**

Med beaktande av att värdepapperiseringspaketets övergripande mål är att bidra till att generera ett tillräckligt finansieringsflöde för att stödja ekonomisk tillväxt i EU, och att små och medelstora företag utgör ryggraden i EU:s ekonomi, ingår en särskild bestämmelse om värdepapperisering för dessa företag i föreliggande förordning (artikel 270). Den inriktar sig

särskilt på de värdepapperiseringar av lån till små och medelstora företag där kreditrisken som rör den mellanliggande tranchen (samt i vissa fall den lägre prioriterade tranchen) garanteras av en begränsad förteckning av tredjeparter, främst staten eller centralbanken i en medlemsstat, eller med motgaranti från en av dessa (denna ordning definieras vanligen som ”trancherad täckning”). Givet betydelsen av dessa ordningar för att frigöra kapital som ska användas för ökad lånegivning till små och medelstora företag föreslås en mer riskkänslig behandling, likvärdig med den som planeras för STS-värdepapperiseringar, av den prioriterade tranche som hålls av det institut som är originator. För att godtas för denna behandling ska värdepapperiseringen uppfylla en rad operativa villkor, inbegripet tillämpliga STS-kriterier. Om sådana transaktioner omfattas av denna typ av garanti eller motgaranti ska den förmånsbehandling av kapitalkrav som skulle vara tillgänglig enligt förordning (EU) nr 575/2013 inte påverka tillämpningen av reglerna för statligt stöd.

(h) Andra väsentliga delar

• Ändringar till del fem (exponeringar mot överförd kreditrisk)

Med beaktande av det parallella införandet i värdepapperiseringsförordningen av ett allmänt ramverk med krav på institut som är medverkande, originatorer och investerare och som är tillämpliga på samtliga finanssektorer, ska samtliga bestämmelser i del fem (artiklarna 404–410) upphävas. Endast innehållet i artikel 407 (ytterligare riskviktnings) och motsvarande befogenhet för kommissionen att anta tekniska genomförandestandarder⁸ bibehålls, och ska återfinnas i nya artikeln 270b.

• Ändringar av artikel 456

Det föreslås en ändring av artikel 456 för att bemyndiga kommissionen, liksom är fallet med de andra typerna av kapitalkrav, att anta den delegerade akten för att införliva relevant utveckling på internationell nivå, med särskild hänsyn till det pågående arbetet inom BCBS.

• Översynsklausul (artikel 519a):

Senast tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft kommer kommissionen att rapportera till rådet och Europaparlamentet om det nya ramverkets inverkan på värdepapperiseringsmarknader i EU. På grundval av sin egen analys och med beaktande av den internationella regleringsutvecklingen och behovet att bevara den finansiella stabiliteten får kommissionen föreslå ytterligare ändringar av kapitalkravsförordningen, bl.a. vad gäller rangordningen av metoder i enlighet med artikel 456.

• Ikraftträdande

Ikraftträdandet för de nya bestämmelserna har satts till [...].

⁸ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 602/2014 av den 4 juni 2014 om tekniska genomförandestandarder för att underlätta konvergensen inom tillsynspraxis för genomförandet av extra riskvikter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 166, 5.6.2014, s. 22).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁹,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Värdepapperiseringar är en viktig beståndsdel av väl fungerande finansmarknader eftersom de bidrar till att diversifiera kreditinstitutens finansieringskällor och frigör lagstadgat kapital som sedan kan omfördelas för att stödja vidare långivning. Värdepapperiseringar tillhandahåller dessutom kreditinstitut och andra marknadsaktörer med ytterligare investeringsmöjligheter, vilket möjliggör diversifiering av portföljer och underlättar finansieringsflödet till företag och individer både i medlemsstaterna och på gränsöverskridande basis i hela unionen. Dessa fördelar bör dock vägas mot deras potentiella kostnader. Som konstaterades i det första skedet av finanskrisen med början sommaren 2007 resulterade osunda metoder på värdepapperiseringsmarknaderna i betydande hot mot det finansiella systemets integritet, nämligen genom alltför stor skuldsättningsgrad, ogenomskinliga och komplexa strukturer som gjorde prissättningen problematisk, en mekanisk tillit till externa kreditvärderingar eller oförenligheter mellan investerarnas och originatorernas intresse (nedan kallade principalagentrisker).
- (2) På senare år har volymen av utfärdade värdepapperiseringar inom unionen hållit sig under den nivå som rådde före krisen av ett antal skäl, bland annat den stigmatisering som allmänt förknippas med dessa transaktioner. Värdepapperiseringsmarknadernas återhämtning bör baseras på sund och försiktig marknadspraxis för att undvika en återgång till de omständigheter som utlöste finanskrisen. I detta syfte fastställs i förordning [värdepapperiseringsförordningen] de grundläggande beståndsdelarna i ett övergripande ramverk för värdepapperisering, med ad hoc-kriterier för att identifiera enkla, transparenta och standardiserade värdepapperiseringar (nedan kallade STS-värdepapperiseringar) och ett tillsynssystem för att övervaka en korrekt tillämpning

⁹ EUT C 68, 6.3.2012, s. 39.

av dessa kriterier av originatorer, medverkande institut, emittenter och institutionella investerare. Förordning [värdepapperiseringsförordningen] föreskriver dessutom en rad gemensamma krav för bibehållande av risk, tillbörlig aktsamhet och informationsskyldighet för samtliga finanstjänstesektorer.

- (3) I överensstämmelse med målen i förordning [värdepapperiseringsförordningen] bör de lagstadgade kapitalkrav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 för institut som är originatorer, medverkande eller investerare i värdepapperisering ändras för att tillräckligt återspegla särdragen i STS-värdepapperiseringar och komma till rätta med de brister i ramverket som blev uppenbara under finanskrisen, nämligen dess mekaniska tillit till externa kreditvärderingar, alltför låga riskvikter för högt värderade värdepapperiseringstrancher och, omvänt, alltför höga riskvikter för lågt värderade trancher, samt otillräcklig riskkänslighet. Den 11 december 2014 offentliggjorde Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad BCBS) ändringar av ramverket för värdepapperisering (nedan kallad *den ändrade Baselöverenskommelsen*) som fastställer olika ändringar i de lagstadgade kapitalkraven för värdepapperiseringar i syfte att specifikt komma till rätta med dessa brister. Ändringarna av förordning (EU) nr 575/2013 bör beakta bestämmelserna i den ändrade Baselöverenskommelsen.
- (4) Kapitalkrav för värdepapperiseringspositioner enligt förordning (EU) nr 575/2013 bör vara föremål för samma beräkningsmetoder för samtliga institut. Till att börja med, och för att undanröja varje form av mekanisk tillit till externa kreditvärderingar, bör ett institut använda sina egna beräkningar av lagstadgade kapitalkrav där det har tillåtelse att använda internmetoden (IRB-metoden) i förhållande till exponeringar av samma typ som värdepapperiseringens underliggande exponeringar, och har möjlighet att beräkna kapitalkrav i förhållande till de underliggande exponeringarna som om dessa inte hade värdepapperiserats (nedan kallade K_{IRB}), i varje enskilt fall med vissa fördefinierade värden (SEC-IRBA). En extern kreditvärderingsmetod för värdepapperisering (SEC-ERBA) bör sedan vara tillgänglig för institut som inte kan använda SEC-IRBA för sina positioner i en viss värdepapperisering. Enligt SEC-ERBA bör kapitalkraven avsättas till värdepapperiseringstrancher på grundval av deras externa kreditvärdering. Om de första två metoderna inte är tillgängliga, eller om användning av SEC-ERBA skulle resultera i oproportionerliga kapitalkrav i förhållande till kreditrisken i de underliggande exponeringarna, bör instituten kunna tillämpa schablonmetoden för värdepapperisering (SEC-SA) som bör lita till en formelbaserad metod som använder kapitalkraven beräknade enligt schablonmetoden för kreditriskvärdering (SA) i förhållande till de underliggande exponeringarna, om dessa inte hade varit värdepapperiserade (nedan kallad K_{SA}).
- (5) Modellrisker och principalagentrisker är mer allmänt förekommande när det gäller värdepapperiseringar än för andra finansiella tillgångar, och ger upphov till en viss grad av osäkerhet när kapitalkrav för värdepapperiseringar beräknas, även då samtliga tillämpliga riskfaktorer har beaktats. För att i tillräcklig utsträckning fånga upp dessa risker bör förordning nr 575/2013 ändras för att omfatta ett riskviktsgolv på minst 15 % för samtliga värdepapperiseringspositioner. Återvärdepapperiseringar uppvisar dock en högre grad av komplexitet och risk. Därför bör positioner i återvärdepapperisering vara föremål för en mer konservativ kapitalkravsberäkning samt ett riskviktsgolv på 100 %.
- (6) Institutet bör inte avkrävas att tillämpa en högre riskviktning på en prioriterad position än den som skulle tillämpas om de innehade de underliggande exponeringarna direkt, vilket avspeglar fördelen av den kreditförstärkning som prioriterade positioner erhåller från lågprioriterade trancher i värdepapperiseringsstrukturen. Förordning (EU) nr

575/2013 bör därför föreskriva en genomlysningssmetod enligt vilken en prioriterad position i värdepapperisering bör tilldelas en högsta riskvikt motsvarande den genomsnittliga riskvikt som är tillämplig på de underliggande exponeringarna, och en sådan metod bör vara tillgänglig oavsett om den relevanta positionen är kreditvärderad eller inte och om metoden används för den underliggande gruppen (schablonmetoden eller internmetoden), enligt vissa villkor.

- (7) Ett övergripande tak i form av en högsta gräns för riskvägda exponeringsbelopp är tillgängligt enligt gällande ramverk för institut som kan beräkna kapitalkraven för de underliggande exponeringarna i enlighet med internmetoden, som om dessa exponeringar inte hade värdepapperiserats (K_{IRB}). I den utsträckning som värdepapperiseringsprocessen minskar risken som vidhänger de underliggande exponeringarna bör detta tak vara tillgängligt för samtliga originatorer och medverkande institut, oavsett vilken metod de använder för att beräkna de lagstadgade kapitalkraven för positioner i värdepapperisering.
- (8) Som påpekas av Europeiska bankmyndigheten (EBA) i dess rapport *Report on Qualifying Securitisations* från juni 2015¹⁰ visar empiriska bevis gällande fallissemang och förluster att STS-värdepapperiseringar uppvisade bättre resultat än andra värdepapperiseringar under finanskrisen, vilket återspeglar användandet av enkla och transparenta strukturer och robusta förfaranden för STS-värdepapperiseringar, som renderar lägre kreditrisker, operativa risker och principalagentrisker. Det är därför lämpligt att ändra förordning (EU) nr 575/2013 för att föreskriva en lämplig riskkänslig kalibrering av STS-värdepapperiseringar på det sätt som EBA rekommenderar i sin rapport, vilket särskilt omfattar ett lägre riskviktsgolv på 10 % för prioriterade positioner.
- (9) Definitionen av STS-värdepapperiseringar för kapitalkrav enligt förordning (EU) nr 575/2013 bör inskränkas till värdepapperiseringar där ägandet av de underliggande exponeringarna överförs till specialföretaget (nedan kallade *traditionella värdepapperiseringar*). Institut som innehar positioner med högre prioritering i syntetiska värdepapperiseringar som stöds av en underliggande grupp lån till små och medelstora företag bör dock tillåtas att på dessa positioner tillämpa de lägre kapitalkrav som är tillgängliga för STS-värdepapperiseringar, där sådana transaktioner betraktas som högkvalitativa i enlighet med vissa strikta kriterier. I synnerhet om en sådan undergrupp av syntetiska värdepapperiseringar omfattas av en garanti eller motgaranti från staten eller centralbanken i en medlemsstat, bör den förmånsbehandling av kapitalkrav som de skulle ha tillgång till enligt förordning (EU) 575/2013 inte påverka efterlevnaden av reglerna för statligt stöd.
- (10) Endast följdändringar bör göras av återstoden av kapitalkraven för värdepapperiseringar i förordning (EU) nr 575/2013 i den utsträckning som är nödvändig för att återspegla den nya rangordningen av metoder samt de särskilda bestämmelserna för STS-värdepapperiseringar. Särskilt bestämmelserna för beaktande av betydande risköverföring och kraven på externa kreditbedömningar bör fortsatt tillämpas, huvudsakligen på samma villkor som för närvarande. Del fem i förordning (EU) nr 575/2013 bör dock strykas i sin helhet, med undantag för kravet att hålla ytterligare riskvikter som bör tillämpas på de institut som överträder bestämmelserna i kapitel 2 i förordning [värdepapperiseringsförordningen].

¹⁰

Se <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

- (11) Mot bakgrund av den pågående diskussionen inom BCBS om lämpligheten av att omkalibrera den ändrade Baselöverenskommelsen för att återspegla särdragen i STS-värdepapperiseringar, bör kommissionen bemyndigas att anta en delegerad akt för att göra ytterligare ändringar i kapitalkraven för värdepapperisering i förordning (EU) nr 575/2013 för att beakta resultaten av dessa diskussioner.
- (12) Det är lämpligt att de ändringar av förordning (EU) nr 575/2013 som anges i den här förordningen tillämpas på värdepapperiseringar som utfärdats den dag då förordningen börjar tillämpas eller senare, och på värdepapperiseringar som är utestående den dagen. Av rättssäkerhetsskäl och för att minska övergångskostnaderna så mycket som möjligt bör dock instituten tillåtas tillämpa övergångsbestämmelser för samtliga utestående positioner i värdepapperisering som de håller den dagen för en period som avslutas den [31 december 2019]. När ett institut använder sig av detta alternativ bör utestående värdepapperiseringar fortsatt vara föremål för de kapitalkrav som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013 i den version som gällde före den dag då denna förordning började tillämpas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändring av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 4.1 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkterna 13 och 14 ska ersättas med följande:
- ”13. Originator: originator enligt definitionen i artikel 2.3 i [värdepapperiseringsförordningen].
14. Medverkande institut: medverkande institut enligt definitionen i artikel 2.5 i [värdepapperiseringsförordningen].
- (b) Punkterna 61 och 63 ska ersättas med följande:
61. Värdepapperisering: värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.1 i [värdepapperiseringsförordningen].
63. Återvärdepapperisering: återvärdepapperisering enligt definitionen i artikel 2 i [värdepapperiseringsförordningen].
- (c) Punkterna 66 och 67 ska ersättas med följande:
66. ”Specialföretag för värdepapperisering”: specialföretag för värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.2 i [värdepapperiseringsförordningen].
67. Tranche: tranche enligt definitionen i artikel 2.6 i [värdepapperiseringsförordningen].”
- (2) I artikel 36.1 k ska led ii ersättas med följande:
- ”ii) Värdepapperiseringspositioner, i enlighet med artiklarna 244.1 b, 245.1 b och 253.”
- (3) Artikel 109 ska ersättas med följande:

”Artikel 109

Behandling av positioner i värdepapperisering

Instituten ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för en position som de håller i en värdepapperisering i enlighet med kapitel 5.”

(4) I artikel 153 ska punkt 7 ersättas med följande:

7. ”I fråga om förvärvade företagsfordringar gäller att återbetalningsbara prisavdrag, säkerheter eller partiella garantier som ger ett förstaförlustskydd med avseende på fallissemang, utspädning eller bådadera, får behandlas som förstaförlustpositioner enligt kapitel 5.”

(5) I artikel 154 ska punkt 6 ersättas med följande:

6. ”I fråga om förvärvade företagsfordringar gäller att återbetalningsbara prisavdrag, säkerheter eller partiella garantier som ger ett förstaförlustskydd med avseende på fallissemang, utspädning eller bådadera, får behandlas som förstaförlustpositioner enligt kapitel 5.”

(6) I artikel 197.1 ska led h ersättas med följande:

- h) ”Värdepapperiseringspositioner som inte är återvärdepapperiseringspositioner och som är föremål för en riskvikt på 100 % eller lägre i enlighet med artiklarna 261–264.”

(7) Del tre avdelning II kapitel 5 ska ersättas med följande:

”KAPITEL 5

AVSNITT 1

DEFINITIONER OCH KRITERIER FÖR STS-VÄRDEPAPPERISERINGAR

Artikel 242

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- (1) städoption: optionsavtal där originatorn kan återköpa positioner i värdepapperisering innan alla underliggande exponeringar har återbetalats, antingen genom att återköpa de underliggande exponeringar som återstår i gruppen om det gäller traditionella värdepapperiseringar, eller genom att avsluta kreditskyddet om det gäller syntetiska värdepapperiseringar, i båda fallen om de utestående underliggande exponeringarnas belopp sjunker under en fastställd nivå.
- (2) kreditförstärkande räntestripfordran: en tillgång i balansräkningen som representerar en värdering av kassaflödet som är knuten till framtida marginalintäkter och är en underordnad tranche i värdepapperiseringen.
- (3) likviditetsfacilitet: position i värdepapperisering till följd av ett avtal om att tillhandahålla finansiering för att säkerställa att betalningsströmmar når investerarna i rätt tid.
- (4) position utan kreditvärdering: en position i värdepapperisering som inte har någon godtagbar kreditvärdering av ett kreditvärderingsinstitut som avses i avsnitt 4.

- (5) position med kreditvärdering: en position i värdepapperisering som har en kvalificerad kreditvärdering av ett kreditvärderingsinstitut som avses i avsnitt 4.
- (6) prioriterad värdepapperiseringsposition: en position som stöds eller säkras av en första fordran på samtliga underliggande exponeringar, med undantag för belopp som ska betalas enligt räntesats eller valutaderivatinstrument, avgifter eller andra liknande betalningar.
- (7) IRB-grupp: en grupp underliggande exponeringar av en typ för vilken institutet har tillstånd att använda internmetoden och kan beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med kapitel 3 för samtliga dessa exponeringar.
- (8) schablonmetodgrupp: en grupp underliggande exponeringar för vilka institutet
 - (a) inte har tillstånd att använda internmetoden för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med kapitel 3,
 - (b) inte kan fastställa K_{IRB}
 - (c) på annat sätt är förhindrat att använda internmetoden av dess behöriga myndighet,
- (9) blandad grupp: en grupp underliggande exponeringar av en typ för vilken institutet har tillstånd att använda internmetoden och kan beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med kapitel 3 för vissa men inte för samtliga exponeringar.
- (10) kreditförstärkning: alla arrangemang som ger stöd till en position i värdepapperisering och syftar till att öka sannolikheten för att en sådan värdepapperiseringsposition kommer att återbetalas.
- (11) säkerhetsmarginal: varje typ av kreditförstärkning tack vare vilken de underliggande exponeringarna ställs i värde som är högre än värdet av positionerna i värdepapperisering.
- (12) STS-värdepapperisering: en värdepapperisering som uppfyller de krav som anges i kapitel 3 i [värdepapperiseringsförordningen] och de krav som anges i artikel 243.
- (13) program för tillgångsbaserade certifikat (ABCP-program): program för tillgångsbaserade certifikat (ABCP-program) enligt definitionen i artikel 2.7 i [värdepapperiseringsförordningen].
- (14) traditionell värdepapperisering: värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.9 i [värdepapperiseringsförordningen].
- (15) syntetisk värdepapperisering: syntetisk värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.10 i [värdepapperiseringsförordningen].
- (16) rullande exponering: rullande exponering enligt definitionen i artikel 2.15 i [värdepapperiseringsförordningen].
- (17) bestämmelse om förtida amortering: bestämmelse om förtida amortering enligt definitionen i artikel 2.17 i [värdepapperiseringsförordningen].
- (18) tranche i första-förlustläge: tranche i första-förlustläge enligt definitionen i artikel 2.18 i [värdepapperiseringsförordningen].
- (19) serviceföretag: serviceföretag enligt definitionen i artikel 2.13 i [värdepapperiseringsförordningen].

Kriterier för STS-värdepapperiseringar

- (1) Positioner i ett ABCP-program ska kvalificeras som positioner i en STS-värdepapperisering vid tillämpningen av artiklarna 260, 262 och 264 när följande krav är uppfyllda:
- (a) För samtliga transaktioner inom ABCP-programmet uppfyller de ursprungliga underliggande exponeringarna villkoren för att tilldelas, enligt schablonmetoden och med beaktande av varje berättigad minskning av kreditrisken, en riskvikt som är lika med eller mindre än 75 % för en enskild exponering där exponeringen är en exponering mot hushåll eller 100 % för övriga exponeringar.
 - (b) Det samlade exponeringsvärdet av alla exponeringar till en enda gäldenär inom ABCP-programmet överstiger inte 1 % av det samlade exponeringsvärdet av samtliga exponeringar inom ABCP-programmet vid den tidpunkt då exponeringarna lades till ABCP-programmet. Vid tillämpningen av denna beräkning ska lån eller leasing till en grupp av kunder med inbördes anknytning som avses i artikel 4.1 led 39 betraktas som exponeringar till en enda gäldenär.

När det gäller kundfordringar ska led b inte tillämpas om kreditrisken för dessa fordringar täcks helt av ett godtagbart kreditriskskydd i enlighet med kapitel 4, förutsatt att den som i detta fall tillhandahåller skyddet är ett institut, ett försäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag. För tillämpningen av detta stycke ska endast den andel av kundfordringarna som kvarstår efter beaktande av resultatet av anskaffningsprisavdrag användas för att fastställa om dessa är fullständigt täckta.
- (2) Positioner i en värdepapperisering som inte är ett ABCP-program ska kvalificeras som positioner i en STS-värdepapperisering vid tillämpningen av artiklarna 260, 262 och 264 när följande krav är uppfyllda:
- (a) De underliggande exponeringarna är utgivna i överensstämmelse med sunda och försiktiga kriterier för kreditgivning enligt artikel 79 i direktiv 2013/36/EU.
 - (b) Vid tidpunkten då de inkluderas i värdepapperiseringen överstiger inte det samlade exponeringsvärdet av alla exponeringar till en enda gäldenär i gruppen 1 % av exponeringsvärdet av det samlade utestående exponeringsvärdet i gruppen av underliggande exponeringar. Vid tillämpningen av denna beräkning ska lån eller leasing till en grupp av kunder med inbördes anknytning som avses i artikel 4.1 led 39 betraktas som exponeringar mot en enda gäldenär.
 - (c) Vid tidpunkten då de inkluderas i värdepapperiseringen uppfyller de underliggande exponeringarna villkoren för att tilldelas, enligt schablonmetoden och med beaktande av godtagbara minskningar av kreditrisken, en riskvikt som är lika med eller mindre än:
 - i) 40 % för en genomsnittlig värdevägd exponering för en portfölj vars exponeringar är lån som är säkrade genom panträtter i bostadsfastigheter eller bostadslån som garanteras fullt ut, enligt punkt 1 e i artikel 129,

- ii) 50 % för enskilda exponeringar där exponeringen är ett lån säkrat genom kommersiella fastigheter,
 - iii) 75 % för enskilda exponeringar där exponeringen är en exponering mot hushåll,
 - iv) 100 % för enskilda exponeringar när det gäller övriga exponeringar.
- (d) Där punkterna c i och ii är tillämpliga ska lån med lägre säkerheter för en viss tillgång endast inkluderas i värdepapperiseringen om samtliga lån med högre prioriterade säkerheter för den tillgången också inkluderas i värdepapperiseringen.
- (e) Där led c i är tillämpligt ska inget lån i gruppen av underliggande exponeringar ha en belåningsgrad som är högre än 100 %, mätt i enlighet med artiklarna 129.1 d i och 229.1.

AVSNITT 2

BEAKTANDE AV BETYDANDE RISKÖVERFÖRING

Artikel 244

Traditionell värdepapperisering

- (1) Det institut som är originator vid en traditionell värdepapperisering får undanta underliggande exponeringar från beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp, om något av följande villkor är uppfyllt:
- (a) En betydande kreditrisk som är förenad med de underliggande exponeringarna har överförs till tredje parter.
 - (b) Det institut som är originator tillämpar riskvikten 1 250 % på alla positioner det innehar i värdepapperiseringen eller drar av dessa värdepapperiseringspositioner från sitt kärnprimärkapital i enlighet med artikel 36.1 k.
- (2) En betydande kreditrisk ska anses som överförd i något av följande fall:
- (a) De riskvägda exponeringsbeloppen för de mellanliggande positioner som innehas av det institut som är originator i värdepapperiseringen överstiger inte 50 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för samtliga mellanliggande positioner i denna värdepapperisering.
 - (b) Det institut som är originator innehar inte mer än 20 % av exponeringsvärdet i tranchen i första-förlustläge i värdepapperiseringen, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Originatorn kan visa att exponeringsvärdet för tranchen i första-förlustläge med betydande marginal överstiger ett skäligt estimat av den förväntade förlusten på de underliggande exponeringarna.
 - ii) Värdepapperiseringen innehåller inga mellanliggande positioner.

Om den minskning av de riskvägda beloppen som det institut som är originator skulle kunna uppnå genom värdepapperiseringen enligt punkt a eller punkt b inte är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje parter, får de behöriga myndigheterna i varje enskilt fall besluta att en betydande kreditrisk inte ska anses som överförd till tredje parter.

För tillämpning av denna punkt ska en position i värdepapperisering betraktas som en mellanliggande position i värdepapperisering när följande krav är uppfyllda:

- (a) Den tilldelas lägre riskvikt än 1 250 % i enlighet med detta avsnitt eller, i frånvaro av en position med den riskvikten, är högre prioriterad än den första förlusttranchen, och
 - (b) den är efterställd den mer prioriterade värdepapperiseringspositionen.
- (3) Genom undantag från punkt 2 får den behöriga myndigheten bevilja tillstånd för ett institut som är originator att betydande kreditrisk som överförd i förhållande till en värdepapperisering, om det institutet i varje enskilt fall kan styrka att den minskning av kapitalbaskrav som originatorn uppnår genom värdepapperiseringen är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje parter. Tillstånd får endast beviljas om institutet uppfyller följande villkor:
- (a) Institutet har tillräckliga interna strategier för riskhantering och metoder för att bedöma risköverföring.
 - (b) Institutet har dessutom i varje enskilt fall beaktat överföringen av kreditrisken till tredje parter inom ramen för institutets interna riskhantering och dess interna kapitalallokering.
- (4) Utöver de tillämpliga kraven i punkterna 1–3 ska följande villkor vara uppfyllda:
- (a) Transaktionens ekonomiska innebörd framgår av värdepapperiseringens dokumentation.
 - (b) Positionerna i värdepapperisering medför inte någon betalningsförpliktelse för det institut som är originator.
 - (c) De underliggande exponeringarna har placerats utom räckhåll för det institut som är originator och dess fordringsägare på ett sätt som uppfyller det krav som anges i artikel 6.2 a i [värdepapperiseringsförordningen].
 - (d) Det institut som är originator behåller inte kontroll över de underliggande exponeringarna. En originator ska anses ha behållit faktisk kontroll över de underliggande exponeringarna, om den har rätt att återköpa de tidigare överförda exponeringarna från förvärvaren för att ta hem vinsterna eller är skyldig att åter påta sig den överförda risken. Om det institut som är originator behåller rättigheter eller förpliktelser avseende förvaltningen av de underliggande exponeringarna, ska detta i sig inte utgöra en kontroll över exponeringarna.
 - (e) Värdepapperiseringens dokumentation innehåller inte bestämmelser eller villkor som
 - i) kräver att det institut som är originator ändrar de underliggande exponeringarna för att förbättra gruppens genomsnittliga kvalitet,

- ii) öka avkastningen till innehavare av positioner eller på annat sätt stärka positionerna i värdepapperisering till följd av en försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet,
- (f) Där tillämpligt ska transaktionens dokumentation klargöra att originatorn eller det medverkande institutet endast får köpa eller återköpa positioner i värdepapperisering, eller återköpa, omstrukturera eller ersätta de underliggande exponeringarna utöver sina kontraktssenliga skyldigheter, om sådana arrangemang utförs i enlighet med rådande marknadsvillkor och parterna agerar i sina egna intressen som fria och oberoende parter (armslängdsprincipen).
- (g) Om det föreligger en städooption ska även följande villkor vara uppfyllda:
 - i) Det institut som är originator avgör fritt om städooptionen ska utnyttjas.
 - ii) Städooptionen får bara utnyttjas om 10 % eller mindre av det ursprungliga värdet på de underliggande exponeringarna inte återbetalts.
 - iii) Städooptionen får inte vara utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som innehas av investerare och inte vara utformad på annat sätt för att tillhandahålla kreditförstärkning.
- (h) Det institut som är originator har erhållit ett utlåtande från en kvalificerad juridisk rådgivare som bekräftar att värdepapperiseringen uppfyller de krav som anges i leden b–g i denna punkt.
- (5) De behöriga myndigheterna ska informera EBA om de fall där de beslutat att den eventuella minskningen av de riskvägda exponeringsbeloppen inte motiveras av en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje parter i enlighet med punkt 2, och om de fall där instituten har valt att tillämpa bestämmelserna i punkt 3.
- (6) EBA ska övervaka olika övervakningspraxis vad gäller beaktandet av betydande risköverföring i traditionella värdepapperiseringar i enlighet med denna artikel och rapportera sina resultat till kommissionen senast den 31 december 2017. Efter att ha beaktat EBA:s rapport får kommissionen om lämpligt anta en delegerad akt för att närmare specificera följande:
 - (a) villkor för överföring av betydande kreditrisker till tredje parter i enlighet med punkterna 2–4,
 - (b) tolkningen av ”proportionell överföring av kreditrisk till tredje parter” för behöriga myndigheters bedömning som anges i punkt 2 näst sista stycket och punkt 3,
 - (c) kraven för de behöriga myndigheternas bedömning av värdepapperiseringstransaktioner för vilka originatorn söker beaktande av betydande risköverföring till tredje parter i enlighet med punkt 2 eller punkt 3.

Artikel 245

Syntetisk värdepapperisering

- (1) Ett institut som är originator till en syntetisk värdepapperisering får beräkna riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp för de värdepapperiserade exponeringarna i enlighet med artikel 251, om något av följande villkor är uppfyllt:

- (a) En betydande kreditrisk har överförs till tredje parter genom förfinansierat eller obetalt kreditriskskydd.
 - (b) Det institut som är originator tillämpar riskvikten 1 250 % på alla positioner det innehar i värdepapperiseringen eller drar av dessa värdepapperiseringspositioner från sitt kärnprimärkapital i enlighet med artikel 36.1 k.
- (2) En betydande kreditrisk ska anses som överförd i något av följande fall:
- (a) De riskvägda exponeringsbeloppen för de mellanliggande positioner som innehas av det institut som är originator i värdepapperiseringen överstiger inte 50 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för samtliga mellanliggande positioner i denna värdepapperisering.
 - (b) Det institut som är originator innehar inte mer än 20 % av exponeringsvärdet av den första förlusttranchen i värdepapperiseringen, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Originatorn kan visa att exponeringsvärdet för den första förlusttranchen med betydande marginal överstiger ett skäligt estimat av den förväntade förlusten på de underliggande exponeringarna.
 - ii) Värdepapperiseringen innehåller inga mellanliggande positioner.
- Om den minskning av de riskvägda beloppen som det institut som är originator skulle kunna uppnå genom värdepapperiseringen inte är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje parter, får de behöriga myndigheterna i varje enskilt fall besluta att en betydande kreditrisk inte ska anses som överförd till tredje parter.
- För tillämpning av denna punkt ska en position i värdepapperisering betraktas som en mellanliggande position i värdepapperisering när den uppfyller de krav som anges i artikel 244.2 sista stycket.
- (3) Genom undantag från punkt 2 får den behöriga myndigheten bevilja tillstånd för ett institut som är originator att betydande kreditrisk som överförd i förhållande till en värdepapperisering, om det institutet i varje enskilt fall kan styrka att den minskning av kapitalbaskrav som originatorn uppnår genom värdepapperiseringen är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje parter. Tillstånd får endast beviljas om institutet uppfyller följande villkor:
- (a) Institutet har tillräckliga interna strategier för riskhantering och metoder att bedöma risköverföring.
 - (b) Institutet har dessutom i varje enskilt fall beaktat överföringen av kreditrisken till tredje parter inom ramen för institutets interna riskhantering och dess interna kapitalallokering.
- (4) Utöver de kraven i punkterna 1–3 ska följande villkor vara uppfyllda:
- (a) Transaktionens ekonomiska innebörd framgår av värdepapperiseringens dokumentation.
 - (b) Det kreditriskskydd genom vilket kreditrisken överförs är förenligt med artikel 249.

- (c) Värdepapperiseringens dokumentation innehåller inte bestämmelser eller villkor som
- i) fastställer betydande tröskelvärden under vilka kreditriskskydd inte anses kunna utlösas om en kredithändelse uppstår,
 - ii) gör det möjligt att upphäva skyddet på grund av att de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet har försämrats,
 - iii) kräver att det institut som är originator ändrar de underliggande exponeringarnas sammansättning för att förbättra gruppens genomsnittliga kvalitet,
 - iv) ökar institutens kostnad för kreditriskskydd eller avkastningen till innehavarna av positioner i värdepapperiseringen till följd av en försämring av den underliggande exponeringsgruppens kreditkvalitet.
- (d) Kreditriskskyddet kan hävdas inom alla relevanta jurisdiktioner.
- (e) Där tillämpligt ska transaktionens dokumentation klargöra att originatorn eller det medverkande institutet endast får köpa eller återköpa positioner i värdepapperisering, eller återköpa, omstrukturera eller ersätta de underliggande exponeringarna utöver sina kontraktssenliga skyldigheter, om sådana arrangemang utförs i enlighet med rådande marknadsvillkor och parterna agerar i sina egna intressen som fria och oberoende parter (armslängdsprincipen).
- (f) Om det föreligger en städooption ska följande villkor vara uppfyllda:
- i) Det institut som är originator avgör fritt om städooptionen ska utnyttjas.
 - ii) Städooptionen får bara utnyttjas om 10 % eller mindre av det ursprungliga värdet på de underliggande exponeringarna inte återbetalts.
 - iii) Städooptionen får inte vara utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som innehas av investerare i värdepapperiseringen, och inte vara utformad på annat sätt för att tillhandahålla kreditförstärkning.
- (g) Det institut som är originator har erhållit ett utlåtande från en kvalificerad juridisk rådgivare som bekräftar att värdepapperiseringen uppfyller de krav som anges i leden b–f i denna punkt.
- (5) De behöriga myndigheterna ska informera EBA om de fall där de beslutat att den eventuella minskningen av de riskvägda beloppen inte motiveras av en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje parter i enlighet med punkt 2, och om de fall där instituten har valt att tillämpa bestämmelserna i punkt 4.
- (6) EBA ska övervaka olika övervakningspraxis vad gäller beaktande av betydande risköverföring i syntetiska värdepapperiseringar i enlighet med denna artikel och rapportera sina resultat till kommissionen senast den 31 december 2017. Efter att ha beaktat EBA:s rapport får kommissionen om lämpligt anta en delegerad akt för att närmare specificera följande:
- (a) villkor för överföring av betydande kreditrisker till tredje parter i enlighet med punkterna 2–4,

- (b) tolkningen av ”proportionell överföring av kreditrisk till tredje parter” för behöriga myndigheters bedömning som anges i punkt 2 näst sista stycket och punkt 3,
- (c) kraven för de behöriga myndigheternas bedömning av värdepapperiseringstransaktioner för vilka originatorn söker beaktande av betydande risköverföring till tredje parter i enlighet med punkt 2 eller punkt 3.

Artikel 246

Operativa krav för bestämmelser om förtida amortering

Om värdepapperiseringen omfattar rullande exponeringar och förtida amortering eller liknande bestämmelser ska betydande kreditrisk endast anses som överförd av det institut som är originator om de krav som anges i artiklarna 244 och 245 är uppfyllda och om bestämmelsen om förtida amortering, när den utlösts, inte

- (d) efterställer institutets högre prioriterade eller likställda fordringar på de underliggande exponeringarna i förhållande till de andra investerarnas fordringar,
- (e) vidare efterställer institutets fordran på de underliggande exponeringarna i förhållande till de andra parternas fordringar,
- (f) på annat sätt ökar institutets exponering för förluster i samband med de underliggande rullande exponeringarna.

AVSNITT 3

BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP

UNDERAVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 247

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp

- (1) Om ett institut som är originator har överfört en betydande kreditrisk i samband med värdepapperiserade exponeringar i enlighet med avsnitt 2, får detta institut
 - (a) vid traditionell värdepapperisering från beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och, i tillämpliga fall, förväntade förlustbelopp undanta de underliggande exponeringarna, och
 - (b) vid syntetisk värdepapperisering beräkna riskvägda exponeringsbelopp och, i tillämpliga fall, förväntade förlustbelopp för de underliggande exponeringarna i enlighet med artiklarna 251 och 252.
- (2) Om det institut som är originator har beslutat att tillämpa punkt 1, ska det beräkna de riskvägda exponeringsbelopp som föreskrivs i detta kapitel för de eventuella positioner som det innehar i värdepapperiseringen.

Om det institut som är originator inte har överfört någon betydande kreditrisk eller har beslutat att inte tillämpa punkt 1, ska det fortsätta att ta med de underliggande exponeringarna i beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen, som om de inte hade varit värdepapperiserade.

- (3) Om exponeringen gäller olika trancher i en värdepapperisering, ska exponeringen för varje tranch betraktas som en separat position i värdepapperiseringen. De som tillhandahåller kreditriskskydd för positioner i en värdepapperisering ska anses innehå positioner i värdepapperiseringen i fråga. Med positioner i värdepapperisering ska även avses exponeringar som uppkommer genom ränte- eller valutaderivatinstrument som institutet ingått i och med transaktionen.
- (4) Om ingen värdepapperiseringsposition har dragits av från kärnprimärkapitalet enligt artikel 36.1 k, ska det riskvägda exponeringsbeloppet räknas in i institutets totala riskvägda exponeringsbelopp vid tillämpningen av artikel 92.3.
- (5) En värdepapperiseringspositions riskvägda exponeringsbelopp ska beräknas genom att multiplicera positionens exponeringsvärde med den relevanta totala riskvikten, beräknat enligt artikel 248.
- (6) Den totala riskvikten beräknas som summan av den riskvikt som anges i detta kapitel och eventuell ytterligare riskvikt i enlighet med artikel 270a.

Artikel 248
Exponeringsvärde

- (1) Exponeringsvärdet för positioner i värdepapperisering ska beräknas enligt följande:
 - (a) Exponeringsvärdet för en i balansräkningen upptagen värdepapperiseringsposition ska vara dess bokförda värde efter att specifika kreditriskjusteringar av värdepapperiseringspositionen har behandlats i enlighet med artikel 110.
 - (b) Exponeringsvärdet för en värdepapperiseringsposition utanför balansräkningen ska vara dess nominella värde, minus eventuella specifika kreditriskjusteringar i enlighet med artikel 110, multiplicerat med relevant konverteringsfaktor som anges i detta kapitel. Konverteringsfaktorn ska vara 100 %, om inte annat anges.
 - (c) Exponeringsvärdet för en motparts kreditrisk för en position i värdepapperisering i samband med ett derivatinstrument som anges i bilaga II ska fastställas enligt kapitel 6.
- (2) Om ett institut har två eller fler överlappande positioner i en värdepapperisering, ska det ta med endast en position i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp.

Om positioner är delvis överlappande får institutet dela upp positionen i två delar och beakta överlappningen för endast en del, i enlighet med det första stycket. Alternativt får institutet behandla positionerna som om de överlappade helt, genom att expandera den position som producerar de högre riskvägda exponeringsbeloppen, för att beräkna kapitalet.

Institutet får även beakta en sådan överlappning mellan kapitalbaskraven för specifika risker för positioner i handelslagret och kapitalbaskraven för värdepapperiseringspositioner utanför handelslagret, under förutsättning att institutet kan beräkna och jämföra kapitalbaskraven för de relevanta positionerna.

För tillämpningen av denna punkt ska två positioner anses överlappande om de kompenserar varandra så att institutet kan undvika förluster från en position genom att genomföra de åtaganden som krävs enligt den andra positionen.

- (3) När artikel 270c tillämpas på positioner i ABCP får institutet tillämpa den riskvikt som tilldelats en likviditetsfacilitet för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för företagscertifikatet, under förutsättning att 100 % av det företagscertifikat som givits ut av programmet täcks av denna likviditetsfacilitet, och att den likställs med företagscertifikatet, så att de bildar överlappande positioner. Institutet ska meddela behöriga myndigheter när det tillämpar de bestämmelser som fastställs i denna punkt. För att fastställa den täckning på 100 % som anges i denna punkt kan institutet beakta andra likviditetsfaciliteter i ABCP-programmet, förutsatt att dessa bildar en överlappande position med företagscertifikatet.

Artikel 249

Beaktande av kreditriskreducering för positioner i värdepapperisering

- (1) Ett institut får beakta förfinansierat eller obetalt kreditriskskydd som erhållits för en värdepapperiseringsposition om kraven för minskning av kreditrisken som anges i detta kapitel och i kapitel 4 är uppfyllda.
- (2) Godtagbart förfinansierat kreditriskskydd är begränsat till sådana finansiella säkerheter som är godtagbara för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt kapitel 2 enligt vad som anges i kapitel 4 och för att detta kreditriskskydd ska få beaktas måste motsvarande krav enligt kapitel 4 vara uppfyllda.
- Godtagbart obetalt kreditriskskydd och godtagbar utfärdare av obetalt kreditriskskydd är begränsade till vad som är godtagbart enligt kapitel 4 och för att detta kreditriskskydd ska få beaktas måste motsvarande krav enligt kapitel 4 vara uppfyllda.
- (3) Genom undantag från punkt 2 ska de godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd som tas upp i artikel 201.1 a–h ha tilldelats en kreditutvärdering av ett valbart kreditvärderingsinstitut som har bedömts motsvara minst kreditkvalitetssteg 2 eller högre vid den tidpunkt då kreditriskskyddet först beaktades, samt kreditkvalitetssteg 3 eller högre sedermera. Det krav som anges i detta stycke ska inte gälla för kvalificerade centrala motparter.
- Institut som har tillstånd att tillämpa internmetoden för en direkt exponering mot utfärdaren av kreditriskskyddet får bedöma godtagbarheten i enlighet med första meningen, förutsatt att sannolikheten för fallissemang (PD) för utfärdaren av kreditriskskyddet är lika med det PD som motsvarar de kreditkvalitetssteg som anges i artikel 136.
- (4) Genom undantag från punkt 2 ska specialföretag för värdepapperisering vara godtagbara utfärdare av kreditriskskydd om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- (a) Specialföretaget äger tillgångar som anses som godtagbara finansiella säkerheter i enlighet med kapitel 4,
 - (b) de tillgångar som avses i a är inte föremål för fordringar eller villkorade fordringar som prioriteras högre eller är likställda med fordringar eller villkorade fordringar av det institut som mottar obetalt kreditriskskydd, och
 - (c) samtliga krav för beaktande av finansiell säkerhet i kapitel 4 är uppfyllda.
- (5) För tillämpningen av denna punkt ska skyddsbeloppet justerat med hänsyn till eventuell valutaobalans och löptidsobalans i enlighet med kapitel 4 (GA) begränsas till det volatilitetsjusterade marknadsvärdet på nämnda tillgångar och riskvikten för exponeringar mot utfärdaren av kreditriskskyddet i enlighet med schablonmetoden

- (g) ska fastställas till den vägd genomsnittliga riskvikt som skulle tillämpas på dessa tillgångar som finansiella säkerheter enligt schablonmetoden.
- (6) Om en position i värdepapperisering har fullt kreditriskskydd ska följande krav vara uppfyllda:
- (a) Det institut som tillhandahåller kreditriskskydd ska beräkna riskvägda exponeringsbelopp för den position i värdepapperisering som har kreditriskskydd i enlighet med underavsnitt 3 som om den höll positionen direkt.
 - (b) Det institut som köper skydd ska beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med kapitel 4.
- (7) När det gäller partiellt kreditriskskydd ska följande krav vara uppfyllda:
- (a) Det institut som tillhandahåller kreditriskskydd ska behandla den del av positionen som har kreditriskskydd som en värdepapperiseringsposition och beräkna riskvägda exponeringsbelopp som om den höll positionen direkt, i enlighet med underavsnitt 3, med förbehåll för punkterna 8 och 9.
 - (b) Det institut som köper kreditriskskydd ska beräkna riskvägda exponeringsbelopp för den skyddade positionen som avses i a i enlighet med kapitel 4. Institutet ska behandla den del av positionen som inte har kreditriskskydd som en separat värdepapperiseringsposition och beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med underavsnitt 3, med förbehåll för punkterna 8 och 9.
- (8) Institut som använder den interna metoden för kreditvärdering (SEC-IRBA) eller schablonmetoden (SEC-SA) enligt underavsnitt 3 ska fastställa attachment point (A) och detachment point (D) separat för var och en av de positioner som härleds i enlighet med punkt 7 som om dessa hade utfärdats som separata värdepapperiseringspositioner vid den tidpunkt då transaktionen genomfördes. Värdet av K_{IRB} respektive K_{SA} ska beräknas med beaktande av den ursprungliga gruppen av värdepapperiseringens underliggande exponeringar.
- (9) Institut som använder den externa metoden för kreditvärdering (SEC-ERBA) enligt underavsnitt 3 ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för de positioner som härletts i enlighet med punkt 7 som följer:
- (a) Om den härledda positionen är den högre prioriterade ska den tilldelas den ursprungliga värdepapperiseringspositionens riskvikt.
 - (b) Om den härledda positionen är den lägre prioriterade får den tilldelas en härledd kreditvärdering i enlighet med artikel 261.7. Om en kreditvärdering inte kan härledas ska institutet tillämpa den högre riskvikten som uppstår antingen genom
 - i) tillämpning av SEC-SA i enlighet med punkt 8 och underavsnitt 3, eller
 - ii) riskvikten för den ursprungliga värdepapperiseringspositionen enligt SEC-ERBA.

Artikel 250
Implicit stöd

- (1) Ett institut som är originator och som har överfört betydande kreditrisk förenad med en värdepapperiserings underliggande exponeringar i enlighet med avdelning 2 och ett medverkande institut ska inte ge stöd till värdepapperiseringen utöver sina kontraktsmässiga åtaganden i syfte att minska potentiella eller faktiska förluster för investerarna.
- (2) En transaktion ska inte anses som stöd för tillämpningen av punkt 1 om transaktionen vederbörligen beaktats i bedömningen av betydande risköverföring och båda parter har utfört transaktionen i sitt eget intresse som fria och oberoende parter (armslängdsprincipen). I detta syfte ska institutet genomföra en fullständig kreditöversyn av transaktionen och åtminstone beakta samtliga följande punkter:
 - (a) återköpspriset,
 - (b) institutets kapital- och likviditetssituation före och efter återköpet,
 - (c) de underliggande exponeringarnas utveckling,
 - (d) värdepapperiseringspositionernas utveckling, och
 - (e) stödets inverkan på originatorns förväntade förluster i förhållande till investerare.
- (3) Institutet som är originator och det medverkande institutet ska meddela den behöriga myndigheten om varje transaktion som ingåtts i förhållande till värdepapperiseringen i enlighet med punkt 2.
- (4) EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för villkoren för armslängdsprincipen för tillämpningen av denna artikel, och för när en transaktion inte ska anses vara konstruerad för att ge stöd.
- (5) Om ett institut som är originator eller ett medverkande institut inte uppfyller kravet i punkt 1 i fråga om en värdepapperisering, ska detta institut inkludera samtliga underliggande exponeringar i denna värdepapperisering i beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp som om ingen värdepapperisering hade skett, samt offentliggöra
 - (a) att det har tillhandahållit stöd till värdepapperiseringen i överträdelse av punkt 1, och
 - (b) inverkan av stöd som tillhandahållits när det gäller kapitalbaskrav.

Artikel 251

Originatorers beräkning av riskvägda exponeringsbelopp vid syntetiska värdepapperiseringar

- (1) För att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för de underliggande exponeringarna ska det institut som är originator till en syntetisk värdepapperisering använda de beräkningsmetoder som anges i detta avsnitt där tillämpligt, i stället för dem som anges i kapitel 2. För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt kapitel 3 ska det förväntade förlustbeloppet vid sådana exponeringar vara noll.
- (2) De krav som anges i första stycket ska gälla för hela den exponeringsgrupp som backar upp värdepapperiseringen. Med förbehåll för artikel 252 ska det institut som är originator beräkna riskvägda exponeringsbelopp för alla

värdepapperiseringstrancher i enlighet med bestämmelserna i detta avsnitt, även för de positioner för vilka institutet beaktar kreditriskreducering i enlighet med artikel 249. Den riskvikt som ska tillämpas på de positioner som har kreditriskreducering får ändras i enlighet med kapitel 4.

Artikel 252

Behandling av löptidsobalanser i syntetiska värdepapperiseringar

Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 251 ska eventuell löptidsobalans mellan kreditriskskyddet genom vilket risköverföringen erhålls och de underliggande exponeringarna beräknas enligt följande:

- (a) De underliggande exponeringarnas löptid ska antas vara lika med löptiden för den av exponeringarna som har längst löptid, dock som längst fem år. Kreditriskskyddets löptid ska fastställas enligt kapitel 4.
- (b) Ett institut som är originator ska bortse från eventuell löptidsobalans vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för positioner i värdepapperisering som enligt detta avsnitt tilldelats en riskvikt på 1 250 %. För alla övriga positioner ska den behandling av löptidsobalans som anges i kapitel 4 tillämpas i enlighet med följande formel:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*)/(T - t^*))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t)/(T - t^*))))$$

där

RW^*	=	riskvägda exponeringsbelopp för tillämpning av artikel 92.3 a,
RW_{Ass}	=	de riskvägda exponeringsbelopp för de underliggande exponeringarna om de inte hade värdepapperiserats, proportionellt beräknade,
RW_{SP}	=	riskvägda exponeringsbelopp beräknade enligt artikel 251, om det inte förelåg någon löptidsobalans,
T	=	löptiden för de underliggande exponeringarna uttryckt i år,
t	=	löptiden för kreditriskskyddet uttryckt i år, och
t^*	=	0,25.

Artikel 253

Reducering av riskvägda exponeringsbelopp

- (1) Om en värdepapperiseringsposition har tilldelats riskvikten 1 250 % enligt detta avsnitt får institut i enlighet med artikel 36.1 k, som ett alternativ till att ta med positionen i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp, dra av positionens exponeringsvärde från kärnprimärkapitalet. I detta syfte får beräkningen av exponeringsbeloppet motsvara godtagbart förfinansierat kreditriskskydd på ett sätt som är förenligt med artikel 249.
- (2) Om ett institut utnyttjar det alternativ som anges i punkt 1 får det subtrahera det belopp som har dragits av enligt artikel 36.1 k från det belopp som i artikel 268 anges som det högsta kapitalkravet som skulle beräknas för de underliggande exponeringarna, som om de inte hade varit värdepapperiserade.

UNDERAVSNITT 2

RANGORDNING AV METODER OCH GEMENSAMMA PARAMETRAR

Artikel 254

Rangordning av metoder

- (1) Institutet ska använda en av de metoder som anges i underavsnitt 3 för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för alla positioner som de innehar i en värdepapperisering.
- (2) De metoder som anges i underavsnitt 3 ska tillämpas i enlighet med följande rangordning:
 - (a) Ett institut ska använda den interna kreditvärderingsmetoden (SEC-IRBA) när de villkor som anges i artikel 258 är uppfyllda.
 - (b) När inte SEC-IRBA kan användas ska instituten använda den externa kreditvärderingsmetoden för värdepapperisering (SEC-ERBA) för positioner med kreditvärdering eller positioner för vilka en härledd kreditvärdering får användas i enlighet med artiklarna 261 och 262.
 - (c) Om SEC-ERBA inte kan användas ska instituten använda schablonmetoden för värdepapperisering (SEC-SA) i enlighet med artiklarna 263 och 264.
- (3) Genom undantag från punkt 2 b får instituten använda SEC-SA i stället för SEC-ERBA när det gäller en värdepapperisering vars riskvägda exponeringsbelopp som resulterar av tillämpningen av SEC-ERBA inte är oproportionerliga i förhållande till kreditrisken i en värdepapperiserings underliggande exponeringar. Om institutet har beslutat att tillämpa SEC-SA i enlighet med denna punkt ska den omedelbart meddela den behöriga myndigheten. Om institutet har beslutat att tillämpa SEC-SA i enlighet med denna punkt får den behöriga myndigheten kräva att institutet tillämpar en annan metod.
- (4) Utan att det påverkar punkt 2 får instituten använda internmetoden (IAA) för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i förhållande till en position utan kreditvärdering i ett program i enlighet med artikel 266, förutsatt att de villkor som anges i artikel 265 är uppfyllda.
- (5) För en position i en återvärdepapperisering ska instituten använda SEC-SA i enlighet med artikel 263 med de ändringar som anges i artikel 269.
- (6) I alla övriga fall ska positioner i värdepapperisering tilldelas riskvikten 1 250 %.
- (7) De behöriga myndigheterna ska informera EBA om meddelanden som mottagits och beslut som fattats i enlighet med punkt 3. EBA ska övervaka skillnaderna i praxis i samband med punkt 3 och utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 255

Fastställande av K_{IRB} och KSA

- (1) Om ett institut tillämpar SEC-IRBA enligt underavsnitt 3 ska det beräkna K_{IRB} i enlighet med punkterna 2–5.
- (2) Institutet ska fastställa K_{IRB} genom att multiplicera de riskvägda exponeringsbelopp som skulle beräknas enligt kapitel 3 när det gäller de underliggande exponeringarna

som om de inte var värdepapperiserade, med den tillämpliga kapitalkvoten i enlighet med kapitel ett, dividerad med värdet av de underliggande exponeringarna. K_{IRB} ska uttryckas i decimalform mellan noll och ett.

- (3) I syfte att beräkna K_{IRB} ska de riskvägda exponeringsbeloppen som skulle beräknas enligt kapitel 3 när det gäller de underliggande exponeringarna omfatta
- (a) de förväntade förluster som hänger samman med samtliga underliggande exponeringar i värdepapperiseringen, inbegripet fallerade underliggande exponeringar som fortfarande ingår i gruppen, i enlighet med kapitel 3 och
 - (b) de oväntade förluster som hänger samman med samtliga underliggande exponeringar i värdepapperiseringen, inbegripet fallerade underliggande exponeringar i gruppen, i enlighet med kapitel 3.
- (4) Institutet får beräkna K_{IRB} i förhållande till de underliggande exponeringarna i värdepapperiseringen i enlighet med de bestämmelser som anges i kapitel 3 för beräkning av kapitalkraven för förvärvade fordringar. I detta syfte ska exponeringar mot hushåll behandlas som förvärvade hushållsfordringar och exponeringar i icke hushållsfordringar som förvärvade företagsfordringar.
- (5) Institutet ska beräkna K_{IRB} separat för utspädningsrisk i förhållande till de underliggande exponeringarna i en värdepapperisering där utspädningsrisk är väsentlig för sådana exponeringar.

Om förluster från utspädnings- och kreditrisker aggregeras inom ramen för en värdepapperisering ska instituten kombinera K_{IRB} för utspädningsrisk respektive kreditrisk i en enda K_{IRB} för tillämpning av underavsnitt 3. Förekomsten av en reservfond eller säkerhetsmarginal för att täcka förluster från en kreditrisk eller utspädningsrisk kan betraktas som en indikation på att dessa risker behandlas aggregerat.

Om utspädning och kreditrisker inte aggregeras i värdepapperiseringen ska instituten ändra den behandling som anges i den föregående punkten för att kombinera K_{IRB} för utspädning respektive kreditrisk på ett försiktigt sätt.

- (6) Om ett institut tillämpar SEC-SA enligt underavsnitt 3 ska det beräkna K_{SA} genom att multiplicera de riskvägda exponeringsbeloppen som skulle beräknas enligt kapitel 2 när det gäller de underliggande exponeringarna som om de inte var värdepapperiserade med 8 %, dividerat med värdet av de underliggande exponeringarna. K_{SA} ska uttryckas i decimalform mellan noll och ett.

För tillämpningen av denna punkt ska instituten beräkna exponeringsvärdet av de underliggande exponeringarna utan nettnings av specifika kreditjusteringar och ytterligare värdejusteringar i enlighet med artiklarna 34 och 110 och andra avdrag från kapitalbasen.

- (7) För tillämpning av punkterna 1–6, om en värdepapperiseringsstruktur omfattar användning av ett specialföretag, ska dess samtliga värdepapperiseringsexponeringar behandlas som underliggande exponeringar. Utan att det påverkar ovanstående får institutet utesluta specialföretagets exponeringar från gruppen av underliggande exponeringar för beräkning av K_{IRB} eller K_{SA} om risken från specialföretagets exponeringar är oväsentlig, eller om den inte påverkar institutets position i värdepapperisering.

När det gäller finansierade syntetiska värdepapperiseringar ska den vinning från utfärdande av kreditlänkade obligationer eller andra finansierade åtaganden från

specialföretaget som fungerar som säkerheter för återbetalning av värdepapperiseringspositionerna inkluderas i beräkningen av K_{IRB} eller K_{SA} om säkerhetens kreditrisk är föremål för förlustfördelning mellan trancher.

- (8) För tillämpning av punkt 5 tredje stycket ska EBA utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om lämpliga metoder för att kombinera K_{IRB} för utspädning och kreditrisk där dessa risker inte behandlas aggregerat i en värdepapperisering.

Artikel 256

Fastställande av attachment point (A) och detachment point (D)

- (1) För tillämpning av underavsnitt 3 ska instituten fastställa attachment point A vid den tröskel där förluster inom gruppen av underliggande exponeringar skulle börja tilldelas den relevanta värdepapperiseringspositionen.

Attachment point A ska uttryckas som ett decimalvärde mellan noll och ett och vara lika med det större av noll och kvoten mellan det utestående saldot av gruppen av underliggande exponeringar i värdepapperiseringen minus det utestående saldot av samtliga trancher som har högre prioritering eller är likvärdiga med den tranche som omfattar den relevanta värdepapperiseringspositionen för det utestående saldot av samtliga underliggande exponeringar i värdepapperiseringen.

- (2) För tillämpning av underavsnitt 3 ska instituten fastställa detachment point (D) vid den tröskel där förluster inom gruppen av underliggande exponeringar skulle leda till en komplett förlust av kapitalet för den tranche som omfattar den relevanta värdepapperiseringspositionen.

Detachment point (D) ska uttryckas som ett decimalvärde mellan noll och ett och vara lika med det större av noll och kvoten mellan det utestående saldot av gruppen av underliggande exponeringar i värdepapperiseringen minus det utestående saldot av samtliga trancher som har högre prioritering än den tranche som omfattar den relevanta värdepapperiseringspositionen för det utestående saldot av samtliga underliggande exponeringar i värdepapperiseringen.

- (3) För tillämpning av punkterna 1 och två ska instituten behandla säkerhetsmarginalen och finansierade reservkonton som trancher, samt de tillgångar som omfattar sådana reservkonton som underliggande exponeringar.
- (4) För tillämpning av punkterna 1 och 2 ska instituten inte beakta ofinansierade reservkonton och tillgångar utan kreditförstärkning, till exempel de som endast tillhandahåller likviditetsstöd, valuta- eller ränteswappar och kontantsäkerhetskonton som hänger samman med dessa positioner i värdepapperiseringen. För finansierade reservkonton och tillgångar med kreditförstärkning ska institutet endast behandla den del av dessa konton eller tillgångar som är förlusttäckande som positioner i värdepapperisering.

Artikel 257

Fastställande av tranchers löptid (M_T)

- (1) För tillämpning av underavsnitt 3 och med förbehåll för punkt 3 får instituten mäta löptiden för en tranche (M_T) antingen som
- (a) den genomsnittliga riskvägda löptiden för tranchens avtalsenliga betalningar i enlighet med följande formel

$$M_T = \sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

där CF_t betecknar avtalsenliga betalningar (kapitalbelopp, räntebetalningar och avgifter) som ska betalas av gäldenären under perioden t , eller

- (b) tranchens slutgiltiga juridiska löptid i enlighet med följande formel:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80\%,$$

där M_L motsvarar tranchens slutgiltiga juridiska löptid.

- (2) Enligt undantag från punkt 1 ska instituten endast använda tranchens slutgiltiga juridiska löptid för att fastställa dess löptid (M_T) i enlighet med punkt 1 b där de avtalsenliga betalningarna enligt tranchen är villkorade eller beroende av de underliggande exponeringarnas faktiska utdelning.
- (3) Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska tranchens löptid (M_T) under alla omständigheter fastställas till minst ett år och högst fem år.
- (4) Om ett institut kan bli exponerat för potentiella förluster genom avtalsenliga underliggande exponeringar ska institutet fastställa värdepapperiseringspositionens löptid med beaktande av de längsta löptiderna för sådana underliggande exponeringar. För rullande exponeringar ska tillämpas den längsta möjliga återstående avtalsenliga löptid som kan tilläggas för exponeringen under rotationsperioden.

UNDERAVSNITT 3

METODER FÖR BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP

Artikel 258

Villkor för användande av den interna kreditvärderingsmetoden (SEC-IRBA)

- (1) Institutet ska använda SEC-IRBA för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i förhållande till en värdepapperiseringsposition där följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Positionen stöds av en IRB-grupp eller en blandad grupp, förutsatt att, i det senare fallet, institutet kan beräkna K_{IRB} i enlighet med avsnitt 3 till minst 95 % av det underliggande riskvägda exponeringsbeloppet,
 - (b) tillräckligt mycket information är offentligt tillgänglig vad gäller värdepapperiseringens underliggande exponeringar för att institutet ska kunna beräkna K_{IRB} , och
 - (c) institutet har inte förhindrats från att använda SEC-IRBA när det gäller en specifik värdepapperiseringsposition i enlighet med punkt 2.
- (2) Behöriga myndigheter får från fall till fall förhindra användning av SEC-IRBA om värdepapperiseringarna är mycket komplexa eller riskabla. I detta syfte får följande anses vara mycket komplexa eller riskabla egenskaper:
 - (a) Kreditförstärkning som kan undergrävas av andra orsaker än portföljförluster med anledning av utebliven betalning av kapitalbelopp eller ränta,
 - (b) grupper av underliggande exponeringar med hög grad av intern korrelation på grund av en koncentration av exponeringar i vissa sektorer eller geografiska områden,

- (c) transaktioner i vilka återbetalning av värdepapperiseringspositionerna är starkt beroende av riskfaktorer som inte återspeglas i K_{IRB} , eller
- (d) mycket komplex fördelning av förluster mellan trancher.

Artikel 259

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt SEC-IRBA

- (1) Enligt SEC-IRBA ska det riskvägda exponeringsbeloppet för en position i värdepapperisering beräknas genom att multiplicera positionens exponeringsvärde som beräknats i enlighet med artikel 248 med den tillämpliga riskvikt som fastställs enligt följande, och i samtliga fall med ett riskviktsgräns på 15 %:

$$RW = 1\,250\% \quad \text{när } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{när } A \leq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{när } A < K_{IRB} < D$$

där

K_{IRB} är kapitalkravet i den underliggande grupp av exponeringar enligt artikel 255

D är (detachment point) som fastställts i enlighet med artikel 256

A är (attachment point) som fastställts i enlighet med artikel 256

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

där

$$a = -(1 / (p \cdot K_{IRB}))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max(A - K_{IRB}; 0)$$

där

$$p = \max[0,3(A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot MT)]$$

där

N är det faktiska antalet exponeringar i gruppen av underliggande exponeringar som beräknats i enlighet med punkt 4

LGD är den exponeringsvägda genomsnittliga förlusten vid fallissemang i gruppen av underliggande exponeringar som beräknats i enlighet med punkt 5

M_T är löptiden för tranchen som fastställts i enlighet med artikel 257

Parametrarna A, B, C, D och E ska fastställas enligt följande tabell:

		A	B	C	D	E
KONSUMTION	Prioriterad, detaljnivå (N ≥ 25)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Prioriterad, ej detaljnivå (N < 25)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Ej prioriterad, detaljnivå (N ≥ 25)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Ej prioriterad, ej detaljnivå (N < 25)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Hushåll	Bättre rangordning	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Ej prioriterad	0	0	-5,78	0,55	0,27

- (2) Om den underliggande IRB-gruppen omfattar både hushållsexponeringar och icke hushållsexponeringar ska gruppen delas in i två undergrupper och för var och en ska en separat parameter p (samt motsvarande parametrar för indata N, K_{IRB} och LGD) uppskattas. Därefter ska en genomsnittlig viktad parameter p beräknas för transaktionen på grundval av p-parametern för varje undergrupp och den nominella storleken på exponeringarna i varje undergrupp.
- (3) Om ett institut tillämpar SEC-IRBA på en blandad grupp ska beräkningen av p-parametern grunda sig endast på de underliggande exponeringar som är föremål för internmetoden. De underliggande exponeringar som är föremål för schablonmetoden ska inte beaktas i detta avseende.
- (4) Det effektiva antalet exponeringar (N) beräknas enligt följande:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

där EAD_i representerar exponeringens storlek vid fallissemang som sammanhänger med gruppens i:te instrument.

Flera exponeringar mot en gäldenär ska konsolideras och behandlas som en exponering.

- (5) Exponeringsvägd genomsnittlig förlust vid fallissemang (LGD) ska beräknas enligt följande:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

där LGD_i representerar ett genomsnittligt LGD-värde avseende alla exponeringar mot den i:te gäldenären.

Om risk för fallissemang och utspädningsrisk för förvärvade fordringar aggregeras inom ramen för en värdepapperisering, ska LGD grundas på ett vägt genomsnitt av

LGD för kreditrisk och LGD-värdet 100 % för utspädningsrisk. Som riskvikter ska användas de IRB-kapitalbaskrav för kreditrisk respektive utspädningsrisk. I detta syfte kan förekomsten av en enda reservfond eller [säkerhetsmarginal] för att täcka förluster från antingen kreditrisker eller fallissemangsrisker anses som en indikation på att dessa risker hanteras aggregerat.

- (6) Om den största underliggande exponeringens andel av gruppen (C_1) inte överstiger 3 % får instituten använda följande förenklade metod för att beräkna N och de genomsnittliga exponeringsvägda LGD:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

LGD = 0,50

där

C_m betecknar den andel i gruppen som motsvarar summan av de största exponeringarna av m (t.ex. en andel på 15 % motsvarar ett värde av 0,15), och

m fastställs av institutet.

Om endast C_1 är tillgänglig och detta belopp inte överstiger 0,03 får institutet fastställa LGD till 0,50 och N till $1/C_1$.

- (7) Om positionen stöds av en blandad grupp och institutet kan beräkna K_{IRB} för minst 95 % av de underliggande exponeringsbeloppen i enlighet med artikel 258.1 a ska institutet beräkna kapitalkravet för den underliggande exponeringsgruppen som:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

där

d är procentandelen av exponeringsbeloppet i de underliggande exponeringar för vilka banken kan beräkna K_{IRB} delat med exponeringsbeloppet för samtliga underliggande exponeringar, och

K_{IRB} och K_{SA} fastställs i artikel 255.

- (8) Om ett institut innehar en värdepapperiseringsposition i form av ett derivat får institutet tilldela den en härledd riskvikt som är lika med referenspositionens riskvikt beräknad i enlighet med denna artikel.

För tillämpningen av första stycket ska referenspositionen i alla avseenden vara likvärdig med den härledda positionen eller, i avsaknad av likvärdig position, med den position som är direkt efterställd den härledda positionen.

Artikel 260

Behandling av STS-värdepapperiseringar enligt SEC-IRBA

Enligt SEC-IRBA ska riskvikten för en position i en STS-värdepapperisering beräknas i enlighet med artikel 259 med undantag för följande ändringar:

riskviktsgolv för värdepapperiseringspositioner med högre prioritet = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot MT)]$$

Artikel 261

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt den externa kreditvärderingsmetoden (SEC-ERBA)

- (1) Enligt SEC-ERBA ska det riskvägda exponeringsbeloppet för en position i värdepapperisering beräknas genom att multiplicera positionens exponeringsvärde som beräknats i enlighet med artikel 248 med den tillämpliga riskvikten i enlighet med denna artikel.
- (2) För exponeringar med kortfristiga kreditvärderingar eller om en klassificering baserad på en kortfristig kreditvärdering kan härledas i enlighet med punkt 7 ska följande riskvikter tillämpas:

Tabell 1

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	Övriga klassificeringar
Riskvikt	15 %;	50 %;	100 %;	1 250 %;

- (3) För exponeringar med långfristiga kreditvärderingar eller om en klassificering baserad på en långfristig kreditvärdering kan härledas i enlighet med punkt 7 ska de riskvikter som anges i tabell 2 tillämpas, med anpassning som tillämpligt för tranchens löptid (M_T) i enlighet med artikel 257 och punkt 4, samt för tranchens tjocklek i trancher med lägre prioritet i enlighet med punkt 5.

Tabell 2

Kreditkvalitetss teg	Prioriterad tranche		Lågprioriterad (tunn) tranche	
	<i>Tranchens löptid (M_T)</i>		<i>Tranchens löptid (M_T)</i>	
	<i>12 månader</i>	<i>5 år</i>	<i>12 månader</i>	<i>5 år</i>
1	15 %;	20 %;	15 %;	70 %;
2	15 %;	30 %;	15 %;	90 %;
3	25 %;	40 %;	30 %;	120 %;
4	30 %;	45 %;	40 %;	140 %;
5	40 %;	50 %;	60 %;	160 %;
6	50 %;	65 %;	80 %;	180 %;
7	60 %;	70 %;	120 %;	210 %;
8	75 %;	90 %;	170 %;	260 %;
9	90 %;	105 %;	220 %;	310 %;
10	120 %;	140 %;	330 %;	420 %;
11	140 %;	160 %;	470 %;	580 %;
12	160 %;	180 %;	620 %;	760 %;
13	200 %;	225 %;	750 %;	860 %;
14	250 %;	280 %;	900 %;	950 %;
15	310 %;	340 %;	1050 %;	1050 %;
16	380 %;	420 %;	1130 %;	1130 %;
17	460 %;	505 %;	1 250 %;	1 250 %;
Övriga	1 250 %;	1 250 %;	1 250 %;	1 250 %;

- (4) För att fastställa riskvikten för trancher med löptid mellan ett och fem år ska instituten använda linjär interpolering mellan de riskvikter som är tillämpliga för en löptid på ett respektive fem år, i enlighet med tabell 2.

- (5) För att fastställa tranchernas tjocklek ska instituten beräkna riskvikten för trancher med lägre prioritet som följer:

$$RW = [RW \text{ efter anpassning för löptid enligt punkt 4}] \cdot [1 - \min(T, 50\%)]$$

där

T = tranchens tjocklek mätt som $D - A$

där

D är (detachment point) som fastställts i enlighet med artikel 256

A är (attachment point) som fastställts i enlighet med artikel 256

- (6) Riskvikten för trancher med lägre prioritet som följer av punkterna 3–5 ska ha ett golv på 15 %. Den resulterande riskvikten får inte understiga den riskvikt som motsvarar en hypotetisk prioriterad tranche i samma värdepapperisering med samma kreditbedömning och löptid.

- (7) Vid användning av härledd kreditvärdering ska ett institut ge en position utan kreditvärdering en härledd kreditvärdering som motsvarar kreditvärderingen av en referensposition som uppfyller samtliga följande villkor:

- (a) Referenspositionen är i alla avseenden likvärdig med värdepapperiseringspositionen som saknar värdering eller, i avsaknad av

likvärdig rangordningsposition, underordnad den position som är utan kreditvärdering.

- (b) Referenspositionen har inga tredjepartsgarantier eller kreditförstärkningar som inte är tillgängliga för positionen utan kreditvärdering.
- (c) Referenspositionens löptid ska vara minst lika lång som löptiden för den berörda positionen utan kreditvärdering.
- (d) En härledd kreditvärdering ska fortlöpande uppdateras för att avspegla alla förändringar av kreditvärderingen av referenspositionen.

Artikel 262

Behandling av STS-värdepapperiseringar enligt SEC-ERBA

- (1) Enligt SEC-ERBA ska riskvikten för en position i en STS-värdepapperisering beräknas i enlighet med artikel 261 med undantag för de ändringar som anges i denna artikel.
- (2) För exponeringar med kortfristiga kreditvärderingar eller om en klassificering baserad på en kortfristig kreditvärdering kan härledas i enlighet med artikel 261.7 ska följande riskvikter tillämpas:

Tabell 3

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	Övriga klassificeringar
Riskvikt	10 %;	35 %;	70 %;	1 250 %;

- (3) För exponeringar med långfristiga kreditvärderingar eller om en klassificering baserad på en långfristig kreditvärdering kan härledas i enlighet med artikel 261.7 ska de riskvikter som anges i tabell 4 tillämpas, med anpassning för tranchens löptid (M_T) i enlighet med artikel 257 och artikel 261.4, samt för tranchens tjocklek för trancher med lägre prioritet i enlighet med artikel 261.5:

Tabell 4

Kreditkvalitetssteg	Prioriterad tranche		Lågprioriterad (tunn) tranche	
	<i>Tranchens löptid (M_T)</i>		<i>Tranchens löptid (M_T)</i>	
	<i>12 månader</i>	<i>5 år</i>	<i>12 månader</i>	<i>5 år</i>
1	10 %;	15 %;	15 %;	50 %;
2	10 %;	20 %;	15 %;	55 %;
3	15 %;	25 %;	20 %;	75 %;
4	20 %;	30 %;	25 %;	90 %;
5	25 %;	35 %;	40 %;	105 %;
6	35 %;	45 %;	55 %;	120 %;
7	40 %;	45 %;	80 %;	140 %;
8	55 %;	65 %;	120 %;	185 %;
9	65 %;	75 %;	155 %;	220 %;
10	85 %;	100 %;	235 %;	300 %;
11	105 %;	120 %;	355 %;	440 %;
12	120 %;	135 %;	470 %;	580 %;
13	150 %;	170 %;	570 %;	650 %;
14	210 %;	235 %;	755 %;	800 %;
15	260 %;	285 %;	880 %;	880 %;
16	320 %;	355 %;	950 %;	950 %;
17	395 %;	430 %;	1 250 %;	1 250 %;
Övriga	1 250 %;	1 250 %;	1 250 %;	1 250 %;

Artikel 263

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden (SEC-SA)

- (1) Enligt SEC-SA ska det riskvägda exponeringsbeloppet för en position i värdepapperisering beräknas genom att multiplicera positionens exponeringsvärde som beräknats i enlighet med artikel 248 med den tillämpliga riskvikt som fastställs enligt följande, och i samtliga fall med ett riskviktsgolv på 15 %.

$$RW = 1\,250\% \quad \text{när } D \leq K_A$$

$$RW = 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{när } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] \quad \text{när } A < K_A < D$$

där

D är (detachment point) som fastställts i enlighet med artikel 256

A är (attachment point) som fastställts i enlighet med artikel 256

K_A är en parameter som beräknas i enlighet med punkt 2

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

där

$$a = -(1 / (p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ för en värdepapperiseringsexponering som inte är en återvärdepapperiseringsexponering

- (2) För tillämpning av punkt 1 ska K_A beräknas som följer

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

där

K_{SA} är kapitalkravet i den underliggande grupp som fastställs i artikel 255

W = kvoten av summan av det nominella beloppet för underliggande exponeringar i fallissemang och de underliggande exponeringarnas nominella belopp. I detta syfte ska en exponering i fallissemang betyda en underliggande exponering som antingen i) är förfallen till betalning sedan 90 dagar eller mer, ii) omfattas av ett konkurs- eller insolvensförfarande, iii) är föremål för utmätningsförfaranden, eller iv) har inställt betalningarna i enlighet med värdepapperiseringens dokumentation.

Om ett institut inte känner till graden av misskötsel för 5 % eller mindre av de underliggande exponeringarna i en grupp får institutet använda SEC-SA med förbehåll för följande anpassning i beräkningen av K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where w known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Om ett institut inte känner till graden av misskötsel för mer än 5 % av de underliggande exponeringarna i en grupp ska värdepapperiseringspositionens riskvikt vara 1 250 %.

- (3) Om ett institut innehar en värdepapperiseringsposition i form av ett derivat får institutet tilldela den en härledd riskvikt som är lika med referenspositionens riskvikt beräknad i enlighet med denna artikel.

För tillämpningen av denna punkt ska referenspositionen i alla avseenden vara likvärdig med den härledda positionen eller, i avsaknad av likvärdig position, med den position som är direkt efterställd den härledda positionen.

Artikel 264

Behandling av STS-värdepapperiseringar enligt SEC-SA

Enligt SEC-SA ska riskvikten för en position i en STS-värdepapperisering beräknas i enlighet med artikel 263 med undantag för följande ändringar

riskviktsgolv för värdepapperiseringspositioner med högre prioritet = 10 %

$$p = 0,5$$

Artikel 265

Tillämpningsområde och operativa krav för internmetoden (IAA)

- (1) Institutet får beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för positioner utan kreditvärdering i ABCP-program enligt internmetoden (IAA) i överensstämmelse med artikel 266 om de har tillstånd från sina behöriga myndigheter enligt punkt 2.

- (2) De behöriga myndigheterna får ge instituten tillstånd att använda internmetoden inom ramen för ett klart definierat tillämpningsområde om följande villkor är uppfyllda:
- (a) Samtliga positioner de certifikat som givits ut inom ABCP-programmet ska vara positioner med kreditvärdering.
 - (b) Den interna bedömningen av positionens kreditkvalitet ska avspegla ett eller flera kreditvärderingsinstituts offentligt tillgängliga -metoder för kreditvärdering av värdepapperiseringspositioner eller underliggande exponeringar av samma slag.
 - (c) Institutets interna bedömningsförfarande är åtminstone lika konservativt som de offentligt tillgängliga kreditvärderingsmetoderna hos de kreditvärderingsinstitut som har utfört en extern kreditvärdering av certifikat emitterade inom ABCP-programmet, särskilt när det gäller stressfaktorer och andra relevanta kvantitativa data.
 - (d) Institutets interna bedömningsmetod ska beakta alla relevanta offentligt tillgängliga kreditvärderingsmetoder som används av de kreditvärderingsinstitut som klassificerar certifikat emitterade inom ABCP-programmet och omfattar kreditvärderingsklasser motsvarande kreditvärderingsinstitutens kreditvärderingar. Institutet ska i sina interna räkenskaper inkludera en förklaring som beskriver hur kraven som anges i denna punkt har uppfyllts, samt regelbundet uppdatera denna förklaring.
 - (e) Institutet använder internmetoden i sin interna riskhanteringsprocess, däribland vid beslutsfattande, i information till ledningen och vid interna processer för kapitalallokering.
 - (f) Interna eller externa revisorer, ett kreditvärderingsinstitut eller institutets interna kreditöversyns- eller riskhanteringsavdelning ska göra regelbundna översyner av den interna bedömningsprocessen och kvaliteten på de interna bedömningarna av kreditkvaliteten på institutets exponeringar mot ABCP-program.
 - (g) Institutet ska följa upp de interna klassificeringarna över tiden för att utvärdera den interna bedömningsmetodens resultat och vid behov göra anpassningar av metoden, när exponeringarnas resultat regelmässigt avviker från den interna klassificeringen.
 - (h) ABCP-programmet innefattar standarder för tecknings- och skuldförvaltning i form av riktlinjer till programförvaltaren för åtminstone
 - i) kriterierna för tillgångarnas godtagbarhet enligt punkt i,
 - ii) typen och värdet av de exponeringar som härrör från tillhandahållande av likviditetsfaciliteter och kreditförstärkningar,
 - iii) fördelningen av förluster mellan värdepapperiseringspositioner i ABCP-programmet,
 - iv) rättsligt och ekonomiskt avskiljande av de överförda tillgångarna från den säljande enheten,
 - (i) kriterierna för tillgångarnas godtagbarhet i ABCP-programmet föreskriver åtminstone

- i) uteslutande av förvärv av tillgångar som är oreglerade sedan längre tid eller har fallerat,
 - ii) begränsning av alltför stor inriktning på en enskild gäldenär eller ett geografiskt område, och
 - iii) begränsning av löptiden hos de tillgångar som ska förvärfas.
- (j) En kreditanalys av tillgångssäljarens riskprofil och verksamhetsprofil ska utföras och denna ska innefatta åtminstone säljarens
 - i) tidigare och förväntat ekonomiskt resultat,
 - ii) nuvarande marknadsställning och förväntad framtida konkurrenskraft,
 - iii) bruttosoliditet, betalningsflöden, räntetäckning och skuldkreditvärdering,
 - iv) kravnivåer, betalningsförmåga och indrivningsprocesser ,
- (k) ABCP-programmet ska för indrivning ha riktlinjer och processer som tar hänsyn till serviceföretagets operativa kapacitet och kreditkvalitet, och minskar den resultatbaserade risk som beror på säljaren och serviceföretaget. För tillämpningen av denna punkt kan resultatbaserade risker minskas genom utlösningsmekanismer baserade på säljarens eller serviceföretagets aktuella kreditkvalitet för att förhindra sammanblandning av medel i händelse av säljarens eller serviceföretagets fallissemang,
- (l) I det sammanlagda förlustestimatet av en tillgångsgrupp som ABCP-programmet avser att köpa ska alla potentiella riskkällor beaktas, till exempel kredit- och utspädningsrisk.
- (m) Om den av säljaren tillhandahållna kreditförstärkningen bara är baserad på de kreditrelaterade förlusternas storlek och om utspädningsrisk är väsentlig för den berörda exponeringsgruppen, ska en särskild reserv inrättas för utspädningsrisk i ABCP-programmet.
- (n) Storleken på förstärkningens nivå i ABCP-programmet beräknas med beaktande av flera års tidigare information, däribland om förluster, misskötsel, utspädningar och fordringarnas omsättningstakt.
- (o) ABCP-programmets köp av exponeringar omfattar strukturella inslag för att minska den underliggande portföljens potentiella kreditförsämring. Sådana inslag kan omfatta utlösningsmekanismer för avveckling som är specifika för en grupp av exponeringar.
- (p) Institutet utvärderar egenskaperna i den underliggande gruppen av tillgångar, till exempel dess genomsnittliga vägda kreditvärdering, och fastställer koncentration till en enskild gäldenär eller en geografisk region samt tillgångarnas grad av storleksmässig diversifiering.
- (3) Om institutets avdelningar för internrevision, kreditöversyn eller riskhantering utför översynen som anges i punkt 2 led f , ska dessa vara oberoende från affärsområdet ABCP-program och kundrelationer.
- (4) Institut som har fått tillstånd att använda internmetoden får inte återgå till att använda andra metoder för positioner som faller inom ramen för internmetodens tillämpningsområde, såvida inte samtliga följande villkor är uppfyllda.

- (a) Institutet har på tillfredsställande sätt visat den behöriga myndigheten att institutet har goda skäl att göra detta.
- (b) Institutet har fått förhandstillstånd från den behöriga myndigheten.

Artikel 266

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt internmetoden

- (1) Enligt internmetoden ska institutet hänföra positionen utan kreditvärdering i ABCP till en av de kreditvärderingsklasser som beskrivs i artikel 265.2 d på grundval av dess internmetod. Positionen ska tilldelas en härledd kreditvärdering som ska vara densamma som de kreditvärderingar som motsvarar den kreditvärderingsklass som fastställs i artikel 265.2 d.
- (2) Den kreditvärdering som härletts i enlighet med punkt 1 ska vara åtminstone i nivå med "investment grade" eller bättre då den först hänfördes och ska betraktas som likvärdig med en godtagbar kreditvärdering från ett kreditvärderingsinstitut för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med artikel 261 eller artikel 262, enligt vad som är tillämpligt.

UNDERAVSNITT 4

TAK FÖR VÄRDEPAPPERISERINGSPOSITIONER

Artikel 267

Högsta riskvikt för prioriterade värdepapperiseringspositioner: Genomlysningssmetod

- (1) Ett institut som har kontinuerlig kunskap om de underliggande exponeringarnas sammansättning får tilldela den prioriterade värdepapperiseringspositionen en högsta riskvikt som är lika med den vägda genomsnittliga riskvikt som skulle tillämpas på de underliggande exponeringarna om dessa inte hade värdepapperiserats.
- (2) I det fall där institutet använder uteslutande schablonmetoden eller internmetoden för grupper av underliggande exponeringar ska den högsta riskvikten vara lika med den exponeringsvägda genomsnittliga riskvikt som skulle tillämpas på de underliggande exponeringarna enligt kapitel 2 eller 3, om dessa inte hade värdepapperiserats.

Om grupperna är blandade ska den högsta riskvikten beräknas som följer:

- (a) Om institutet tillämpar SEC-IRBA ska schablonmetodens andel och internmetodens andel av den underliggande gruppen vardera tilldelas den riskvikt som motsvarar schablonmetoden respektive internmetoden.
- (b) Om institutet tillämpar SEC-SA eller SEC-ERBA ska högsta riskvikten för prioriterade värdepapperiseringspositioner vara lika med schablonmetodens vägda genomsnittliga riskvikt för de underliggande exponeringarna.
- (3) För tillämpningen av denna artikel ska den riskvikt som är tillämplig enligt internmetoden i enlighet med kapitel 3 inkludera kvoten mellan förväntade förluster och exponering vid fallissemang för de underliggande exponeringarna, multiplicerad med 12,5.
- (4) Om den högsta riskvikten som beräknats i enlighet med punkt 1 resulterar i en lägre riskvikt än det riskviktsgolv som fastställs i artiklarna 259–264., enligt det som är tillämpligt, ska den förra användas i stället.

Artikel 268
Högsta kapitalkrav

- (1) Ett institut som är originator, ett medverkande institut eller ett annat institut som använder SEC-IRBA, eller ett institut som är originator eller ett medverkande institut som använder SEC-ERBA eller SEC-SA, får använda ett högsta kapitalkrav för den position i värdepapperisering som den innehar som är lika med de kapitalkrav som skulle beräknas enligt kapitel 2 eller 3 när det gäller de underliggande exponeringarna, om dessa inte hade värdepapperiserats. För tillämpning av denna artikel ska IRB-kapitalkravet inkludera beloppet för förväntade förluster som sammanhänger med de exponeringar som beräknats enligt kapitel 3 samt beloppet för oväntade förluster, multiplicerat med 1,06.
- (2) När det gäller blandade grupper ska det högsta kapitalkravet fastställas genom beräkning av det genomsnittliga exponeringsvägda kapitalkravet i IRB- och schablonandelarna av de underliggande exponeringarna i enlighet med punkt 1.
- (3) Det högsta kapitalkravet ska vara produkten av en multiplikation av det belopp som beräknats i enlighet med punkterna 1 och 2 där faktorn P beräknas som följer:
 - (a) För ett institut som innehar en eller flera positioner i värdepapperisering i en enda tranche ska faktorn P vara lika med kvoten av det nominella beloppet av de värdepapperiseringspositioner som institutet innehar i den tranchen delat med tranchens nominella belopp.
 - (b) För ett institut som innehar positioner i värdepapperiseringar i olika trancher ska faktorn P vara lika med den högsta ränteandelen bland trancherna. I detta syfte ska ränteandelen för varje tranche beräknas som anges i led a.
- (4) Vid beräkningen av det högsta kapitalkravet för en position i värdepapperisering i enlighet med denna artikel ska hela beloppet från en försäljningsvinst och kreditförstärkande räntestripfordran som uppkommer från en värdepapperiseringstransaktion dras av från kärnprimärkapitalet i enlighet med artikel 36.1 k.

UNDERAVSNITT 5
DIVERSE BESTÄMMELSER

Artikel 269
Återvärdepapperiseringar

- (1) För en position i en återvärdepapperisering ska instituten använda SEC-SA i enlighet med artikel 263 med följande ändringar:
 - (a) $W = 0$ för varje exponering mot en värdepapperiseringstranche inom den underliggande gruppen av exponeringar,
 - (b) $p = 1,5$
 - (c) den resulterande riskvikten ska inte understiga ett riskviktsgolv på 100 %.
- (2) För de underliggande exponeringarna i värdepapperisering ska K_{SA} beräknas i enlighet med underavsnitt 2.
- (3) Det högsta kapitalkravet som anges i underavsnitt 4 ska inte tillämpas på positioner i återvärdepapperisering.

- (4) Om gruppen av underliggande exponeringar består av en blandning av värdepapperiseringstrancher och andra typer av tillgångar ska K_A -parametern fastställas som det nominella exponeringsvägda genomsnittet av K'_A och beräknas enskilt för varje undergrupp av exponeringar.

Artikel 270

Prioriterade värdepapperiseringspositioner i små och medelstora företag

Ett institut som är originator får beräkna riskvägda exponeringsbelopp för en position i värdepapperisering i enlighet med artiklarna 260, 262 eller 264, enligt vad som är tillämpligt, om följande villkor är uppfyllda:

- (a) Värdepapperiseringen uppfyller de krav som anges i artikel 6.2 i [värdepapperiseringsförordningen], förutom led a i den punkten.
- (b) Positionen räknas som en prioriterad position i värdepapperisering.
- (c) Värdepapperiseringen stöds av en grupp exponeringar i företag, förutsatt att åtminstone 80 % av dessa i portföljens sammansättning utgör små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 501 vid tiden för värdepapperiseringens utfärdande.
- (d) Kreditrisken som sammanhänger med de positioner som inte innehas av originatorn har överförts genom en garanti eller motgaranti som uppfyller kraven för obetalt kreditskydd som anges i kapitel 4 för schablonmetoden för kreditriskbedömning.
- (e) Garanten eller motgaranten, enligt vad som är tillämpligt, är staten eller centralbanken i en medlemsstat, en multilateral utvecklingsbank eller en internationell organisation, förutsatt att exponeringarna mot garanten eller motgaranten uppfyller kravet på 0 % riskvikt enligt del tre kapitel två.

Artikel 270 a

Ytterligare riskviktning

- (1) I de fall kraven i kapitel 2 i [värdepapperiseringsförordningen] i något väsentligt hänseende inte är uppfyllda av institutet på grund av dess försumlighet eller underlåtenhet, ska de behöriga myndigheterna fastställa en proportionerlig extra riskvikt på minst 250 % av den riskvikt (maximerad till 1 250 %) som ska tillämpas för de relevanta värdepapperiseringspositionerna enligt artiklarna 247.6 respektive 337.3. Den extra riskvikten ska ökas stegvis med varje påföljande överträdelse av bestämmelserna om tillbörlig aktsamhet. De behöriga myndigheterna ska beakta undantagen för vissa värdepapperiseringar enligt artikel 4.4 i [värdepapperiseringsförordningen] genom att minska den riskvikt som annars skulle fastställas enligt denna artikel avseende en värdepapperisering för vilken artikel 4.4 i [värdepapperiseringsförordningen] är tillämplig.
- (2) EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att underlätta samstämmighet i tillsynspraxis när det gäller genomförandet av punkt 1, inbegripet för åtgärder som ska vidtas i händelse av bristande efterlevnad av kraven på tillbörlig aktsamhet och riskhantering. EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

- (3) Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVSNITT 4

EXTERNA KREDITVÄRDERINGAR

Artikel 270b

Användning av kreditvärderingar från kreditvärderingsinstitut

Instituten får endast använda kreditvärderingar för att fastställa en värdepapperiseringspositions riskvikt i enlighet med detta kapitel om kreditvärderingen är utförd eller stöds av ett kreditvärderingsinstitut enligt förordning (EU) nr 1060/2009.

Artikel 270c

Krav på kreditvärderingsinstitutens kreditvärderingar

Följande villkor ska vara uppfyllda för att instituten ska få använda en kreditvärdering från ett kreditvärderingsinstitut för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med avsnitt 3:

- (a) Det föreligger inte någon obalans mellan de betalningsslag som avspeglas i kreditvärderingen och de betalningsslag som institutet har rätt till inom ramen för det kontrakt som ger upphov till den berörda värdepapperiseringspositionen.
- (b) Kreditvärderingsinstitutet offentliggör förlust- och kassaflödesanalys, kreditvärderingens känslighet för förändringar i de antaganden som ligger till grund för kreditvärderingen, inbegripet de underliggande tillgångarnas resultatutveckling, samt processer, metoder, antaganden och de faktorer som ligger till grund för bedömningen i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009. För tillämpningen av detta led ska uppgifter betraktas som offentligt tillgängliga om de publiceras i tillgängligt format. Uppgifter som bara gjorts tillgängliga för ett begränsat antal enheter ska inte betraktas som offentligt tillgängliga.
- (c) Kreditvärderingarna ingår i kreditvärderingsinstitutets övergångsmatris.
- (d) Kreditbedömningen är inte, varken helt eller delvis, baserad på ofinansierat stöd från institutet självt. Om en position grundar sig helt eller delvis på ofinansierat stöd ska institutet betrakta positionen som utan kreditvärdering när det gäller beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för den positionen i enlighet med avsnitt 3.
- (e) Kreditvärderingsinstitutet är skyldigt att offentliggöra förklaringar till hur de underliggande exponeringarna påverkar den kreditvärderingen.

Artikel 270d

Användning av kreditvärderingar

- (1) Ett institut får utse ett eller flera kreditvärderingsinstitut, vilkas kreditvärderingar ska användas vid beräkningen av institutets riskvägda exponeringsbelopp enligt detta kapitel (nedan kallat ett *utsett kreditvärderingsinstitut*).

- (2) Ett institut ska på ett konsekvent och icke-selektivt sätt använda kreditvärderingar för institutets positioner i värdepapperisering och i detta avseende uppfylla följande krav:
- (a) Ett institut får inte använda ett kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar för sina positioner i vissa trancher och ett annat kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar för sina positioner i andra trancher inom ramen för samma värdepapperisering, oavsett om de har bedömts av det första kreditvärderingsinstitutet eller inte.
 - (b) Om en position har två kreditvärderingar av utsedda kreditvärderingsinstitut, ska institutet använda den minst fördelaktiga kreditvärderingen.
 - (c) Om en position har tre eller fler kreditvärderingar av utsedda kreditvärderingsinstitut, ska de två mest fördelaktiga användas. Om de två mest fördelaktiga värderingarna skiljer sig åt, ska den minst fördelaktiga användas.
 - (d) Ett institut får inte aktivt begära ett återkallande av mindre fördelaktiga kreditvärderingar.
- (3) Om en värdepapperiserings underliggande exponeringar har kreditriskskydd helt eller delvis som är godtagbart enligt kapitel 4, och om effekten av detta skydd avspeglas i ett utsett kreditvärderingsinstituts kreditvärdering av en värdepapperiseringsposition, ska riskvikten som hör ihop med denna kreditvärdering användas. Om kreditskyddet som avses i denna punkt inte är godtagbart enligt kapitel 4 ska kreditvärderingen inte erkännas och värdepapperiseringspositionen behandlas som en position utan kreditvärdering.
- (4) Om en position i värdepapperisering har godtagbart kreditrisk i enlighet med kapitel 4 och effekten av sådant skydd återspeglas i dess kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut, ska institutet betrakta positionen som en position utan kreditvärdering och beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen i enlighet med kapitel 4.

Artikel 270e

Kartläggning av värdepapperiseringar

Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att för alla erkända kreditvärderingsinstitut objektivt och konsekvent fastställa vilka av de kreditkvalitetssteg som anges i detta kapitel för samtliga kreditvärderingsinstitut. För tillämpningen av denna artikel ska EBA särskilt

- (a) göra åtskillnad mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje betyg,
- (b) beakta kvantitativa faktorer, såsom andelen fallissemang eller andelen förluster, samt hur varje kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar har utvecklats över tid för olika tillgångsklasser,
- (c) beakta kvalitativa faktorer, såsom de olika typer av transaktioner som bedömts av kreditvärderingsinstitutet, dess metoder och kreditvärderingens innebörd, i synnerhet om den grundar sig på förväntad förlust eller första-förlust i euro och på om räntan har betalats i tid eller slutlig räntebetalning,
- (d) försöka se till att positioner i värdepapperisering som åsatts samma riskvikt på grundval av ett kreditvärderingsinstituts kreditvärdering också har motsvarande kreditrisknivåer.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 juli 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010”.

- (5) Artikel 337 ska ersättas med följande:

”Artikel 337

Kapitalbaskrav för värdepapperiseringsinstrument

- (1) För instrument i handelslagret som är värdepapperiseringspositioner ska institutet vikta sina nettopositioner, beräknade i enlighet med artikel 327.1, med 8 % av den riskvikt som institutet skulle tillämpa på positionen utanför handelslagret enligt del tre avdelning II kapitel 5 avsnitt 3.
- (2) Vid fastställande av riskvikter för tillämpning av punkt 1 får skattningar av sannolikhet för fallissemang (PD) och förlust vid fallissemang (LGD) fastställas utifrån skattningar som härleds ur en intern modell som används av ett institut som har fått tillstånd att använda en intern modell för specifik risk i skuldinstrument. Det senare alternativet får endast användas med tillstånd av de behöriga myndigheterna, som ska bevilja detta, om skattningarna uppfyller de kvantitativa kraven för den interna kreditvärderingsmetoden i enlighet med avdelning II kapitel 3.
- EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för användningen av skattningar av PD och LGD som indata, när dessa skattningar bygger på en intern modell.
- (3) För värdepapperiseringspositioner som omfattas av en extra riskvikt i enlighet med artikel 247.6 ska 8 % av den totala riskvikten tillämpas.
- (4) Institutet ska addera de vägda positioner som uppstår med tillämpning av punkterna 1–3, oavsett om de är långa eller korta, för att beräkna kapitalbaskravet för specifik risk, utom för positioner i värdepapperisering som är föremål för artikel 338.4.
- (5) När ett institut som är originator vid en traditionell värdepapperisering inte uppfyller villkoren för betydande risköverföring som anges i artikel 244, ska det i beräkningen av kapitalbaskravet inkludera de värdepapperiserade exponeringarna, som om dessa exponeringar inte var värdepapperiserade.

När ett institut som är originator vid en syntetisk värdepapperisering inte uppfyller villkoren för betydande risköverföring som anges i artikel 245, ska det i beräkningen av kapitalbaskravet inkludera de värdepapperiserade exponeringarna, som om dessa exponeringar inte var värdepapperiserade, och inte beakta effekten av den syntetiska värdepapperiseringen avseende kreditriskskydd.”

- (9) Del fem utgår.
- (10) I artikel 456.1 ska följande led läggas till som led k:

- (a) ”Ändring av bestämmelserna om beräkning av riskvägda exponeringsbelopp i värdepapperiseringspositioner som anges i artiklarna 247–270a för att beakta utvecklingen eller ändringar i internationella standarder för värdepapperisering.”
- (11) Artikel 457 c ska ersättas med följande:
 - (a) ”De kapitalbaskrav för värdepapperisering som fastställs i artiklarna 242–270a.”
- (12) Följande artikel ska införas som artikel 519a:

”Artikel 519a

Rapportering

Senast tre år efter [ikraftträdandedatum för förordningen] ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av bestämmelserna i del tre avdelning II kapitel 5 mot bakgrund av utvecklingen på värdepapperiseringsmarknaderna. Rapporten ska särskilt utvärdera hur den rangordning av metoder som anges i artikel 254 inverkar på institutens utgivnings- och investeringsverksamhet på unionens värdepapperiseringsmarknader och effekterna på unionens och medlemsstaternas finansiella stabilitet.

Artikel 2

Övergångsbestämmelser gällande utestående värdepapperiseringspositioner

När det gäller utestående värdepapperiseringspositioner per [datum som anges i artikel 3.2/fastställt datum] får instituten fortsatt tillämpa bestämmelserna i del tre avdelning II kapitel 5 och artikel 337 i förordning (EU) nr 575/2013 till den 31 december 2019 i den version som är giltig den [dagen före det datum som anges i artikel 3.2] förutsatt att institutet

- (a) meddelar den behöriga myndigheten sin avsikt att tillämpa den artikeln senast den [satt datum],
- (b) tillämpar den artikeln på samtliga utestående positioner i värdepapperisering som institutet innehar den [datum som anges i artikel 3.2/fastställt datum].

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

- (1) Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (2) Denna förordning ska tillämpas från och med den [datum för ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande